เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวอัมพิกา หล่อหลอม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
กันยายน 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

658.00711
ป559น
ร.3

เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวอัมพิกา หล่อหลอม

26 มี.ค. 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
กันยายน 2546

h231683 ร.3

อัมพิกา หล่อหลอม. (2536). *เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.* สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 5 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย และเปรียบเทียบเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จำแนกตามตัวแปร ระดับชั้น วิชาเอก สภาพการเรียน คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และประสบการณ์ในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 และชั้น ปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2546 จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้ใช้การเปรียบเทียบรายคู่ของเชฟเฟ่

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. นิสิตที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นิสิตที่มีสภาพการเรียนแตกต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกนั้น แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านความสนใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. นิสิตที่มีอาชีพต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเศรษฐกิจ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

GRADUATE STUDENTS' REASONS FOR PURSUING THEIR STUDY IN BUSINESS ADMINISTRATION AT THE DEPARTMENT OF BUSINESS ADMINISTRATION, FACULTY OF SOCIAL SCIENCE, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

AN ABSTRACT

BY

MISS AMPIKA LORLOM

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the master of Education degree in Business Education

at Srinakharinwirot University

September 2003

Ampika Lorlom. (2003). *Graduate Students' Reasons for Pursuing Their Study in Business Administration at the Department of Business Administration, Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University,* Master Project, M.Ed. (Business Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor : Assist. Prof. Phajongsak Moudsong

The purposes of this research were to study the reasons graduate students pursue study in Business Administration at the Department of Business Administration, Faculty of Social Science, Srinakharinwirot University from five aspects: economic, university's reputation, professional growth, student's self interest, and location and compares those classified by the year of study, major, status, previous degree's major, monthly income, careers, and work experience.

The sample of this study consisted of first-year and second-year level master's students majoring in Marketing and Management, both in regular and special programs. The total number of the sample was 300. The instrument utilized in the study was a survey questionnaire, 4-point Likert scale. Statistical techniques used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way Analysis of Variance and scheffe' method.

Findings: This study indicated that:

1. The reasons of students for overall and each aspect were at high level.

2. There was statistical significant difference in overall and the aspect of university's reputation level at .05 and the aspect of student's self-interest, there was statistical significant difference level at .01 for the reasons of students with different year of study.

3. There was no statistical significant difference in overall and each aspect for the reasons of students with different major.

4. There was statistical significant difference in overall aspect and the aspect of student's self-interest level at .05 and the aspects of economic, university's reputation and the location, there were statistical significant difference level at .01 for the reasons of students with different status.

5. There was no statistical significant difference in overall aspect but for the aspects of economic, university's reputation and student's self-interest, there were statistical significant difference level at .05 for the reasons of students with different previous degree's major.

6. There was no statistical significant difference in overall aspect but for the aspects of careers and location, there were statistical significant difference level at .01 for the reasons of students with monthly income.

7. There was no statistical significant difference in overall aspect but for the aspect of location, there was statistical significant difference level at .01 for the reasons of students with careers.

8. There was no statistical significant difference in overall aspect but for the aspects of economic, professional growth and location, there were statistical significant difference level at .01 for the reasons of students with work experience.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

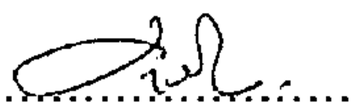

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย)

..... กรรมการ

(อาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กวี วรกวิน)

วันที่ 30 เดือน กันยายน พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้โดยความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้อย่างดียิ่ง นับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย และอาจารย์ณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย และอาจารย์สิฏฐากร ชูทรัพย์กรรมการสอบสารนิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์ในการทำงสารนิพนธ์ครั้งนี้อย่างดียิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ทั้งในและนอกภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. กัลยา วานิชบัญชา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิรัฐ ตั้งกระจ่าง และอาจารย์ ดร. ศุภิณญา ญาณสมบูรณ์ ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบพระคุณนิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และวิชาเอกการจัดการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2546 ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย และเพื่อนร่วมชั้นเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา รุ่น 6 ภาคพิเศษ ที่มีส่วนช่วยให้งานวิจัยนี้สำเร็จด้วยดี ด้วยการช่วยเหลือในการจัดเก็บข้อมูล และการประมวลผลข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ให้ทุนสนับสนุนในการศึกษาครั้งนี้ เป็นจำนวน 100,000 บาท (หนึ่งแสนบาทถ้วน)

ขอกราบขอบพระคุณและน้อมระลึกถึงพระคุณบิดา มารดา และ Mr. Shuji Nishimata Mrs. Yoko Nishimata และญาติพี่น้อง และพี่ ๆ น้อง กองวิเทศสัมพันธ์ ทุกท่าน สำหรับความรักความห่วงใย กำลังใจ และทุนทรัพย์ที่มีต่อผู้วิจัยในการศึกษาและการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จมาด้วยดี

คุณค่าประโยชน์และความดีอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา บูรพคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนชี้แนวทางที่ดี และมีคุณค่าตลอดมาจนสำเร็จการศึกษา

อัมพิกา หล่อหลอม

สารนิพนธ์นี้ได้รับทุนสนับสนุน จำนวน 8,000 บาท (แปดพันบาทถ้วน)
จากเงินกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัย ปีงบประมาณ 2546
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1.	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ของเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	7
2.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	9
	โครงสร้างหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	14
	ความหมายของการบริหารธุรกิจ	19
	ความสำคัญของการบริหารธุรกิจ	20
	หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ	21
	ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	28
	ประเภทของแรงจูงใจ	31
	แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ	32
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
3.	วิธีดำเนินการวิจัย	38
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	38
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	39
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45

บทที่		หน้า
5.	สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	66
	ความมุ่งหมาย ความสำคัญ และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	66
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
	อภิปรายผล.....	72
	ข้อเสนอแนะ.....	78
	บรรณานุกรม.....	80
	ภาคผนวก....	85
	ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	97

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

1. จำนวนและค่าร้อยละของนิสิตจำแนกตามระดับชั้น วิชาเอก สภาพการเรียน คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ประสบการณ์ในการทำงาน..... 45
2. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน..... 47
3. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมและรายข้อ..... 48
4. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย โดยรวมและรายข้อ..... 49
5. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมและรายข้อ..... 50
6. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านความสนใจของตนเอง โดยรวมและรายข้อ..... 51
7. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย โดยรวมและรายข้อ..... 52
8. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้น..... 53
9. การเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวิชาเอก..... 54
10. ผลเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสภาพการเรียน..... 55

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

11. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน
จำแนกตามคณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี..... 56

12. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจ
ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของ
มหาวิทยาลัย และด้านความสนใจของตนเอง
จำแนกตามคณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี..... 57

13. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน
จำแนกตามรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน..... 59

14. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจ
ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านการประกอบอาชีพ
และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย จำแนกตามรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน..... 60

15. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน
จำแนกตามอาชีพ..... 61

16. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจ
ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านทำเลที่ตั้ง
ของมหาวิทยาลัย จำแนกตามอาชีพ..... 62

17. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน 63

18. การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจ
ศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ด้านเศรษฐกิจ
ด้านการประกอบอาชีพ และทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน..... 64

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมปัจจุบันเต็มไปด้วยการแข่งขันในด้านต่าง ๆ อันเนื่องมาจากความเจริญที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ยิ่งสังคมมีความเจริญมากเท่าใด คนในสังคมนั้นก็จะต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปให้มากเท่านั้น สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยยกระดับให้คนได้ก้าวทันต่อเหตุการณ์และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้ก็คือ การศึกษานั่นเอง เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า การศึกษาทำให้คนเกิดความคิด สามารถปรับปรุงชีวิตของตนให้มีคุณภาพที่ดี และประกอบอาชีพด้วยความเจริญก้าวหน้า

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะเป็นเสมือนแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อใช้เป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ ผู้ที่ได้รับการศึกษาทุกคนต่างมุ่งศึกษาต่อเท่าที่ระดับสติปัญญา ความสามารถ และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวจะอำนวยให้ แต่ในสภาพความเป็นจริงปรากฏว่า การศึกษาที่รัฐบาลจัดให้แก่ประชาชนยังอยู่ในขอบเขตจำกัด ยังไม่สามารถจัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของทุกคนได้อย่างทั่วถึง (เสน่ห์ จามริก. 2532 :11) นอกจากนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครอง ทางสังคมที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวมให้ "คน" เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา เมื่อคนได้รับการพัฒนาให้เป็นคนที่มีคุณภาพแล้ว พัฒนาการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมก็จะตามมา และในการพัฒนาคุณภาพของคนจะต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนไป กระแสของโลกาภิวัตน์จะทำให้โลกแคบเข้า ซึ่งจะเป็นผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม เนื่องมาจากระบบการสื่อสารและข้อมูลซึ่งสามารถติดต่อกันได้ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ดังนั้น คุณภาพการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ต้องนำไปสู่มาตรฐานนานาชาติ จะเป็นคุณภาพแบบไทยไม่ได้แล้ว (สมชาย ภคภาสวิวัฒน์ : 2537) แนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ (วิจิตร ศรีสอ้าน. 2537 : 16) ว่า "การอุดมศึกษาไทยต้องเน้นการเป็นสากล ต้องสร้างคนให้มีโลกทัศน์กว้างไกล รู้เฉพาะบ้านเมืองของตนเองไม่พอจะต้องรู้เกี่ยวกับต่างประเทศด้วย จะต้องมีทักษะภาษาสากล มีทักษะทางการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ มีทักษะทางด้านสารสนเทศ เพื่อการจัดการเทคโนโลยีและความสามารถในการถ่ายทอด การจัดการสำคัญที่สุดคือการเป็นผู้รู้ด้วยตนเอง โดยต้องไปหาฐานข้อมูลซึ่งสามารถศึกษาด้วยตนเองได้มากที่สุด

การจัดการศึกษาในแต่ละระดับของสถาบันอุดมศึกษามุ่งที่จะพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและความคิดทางวิชาการ ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถในสาขาวิชาการต่าง ๆ โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติซึ่งสถาบันอุดมศึกษานับว่าเป็นบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้แก่ประเทศ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสถาบันชั้นสูงทางการศึกษาและวิจัยของรัฐเพื่อดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทั้งด้านความรู้ความสามารถในการคิด การปฏิบัติ และคุณธรรม จริยธรรม พัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการในด้านสังคมศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และด้านอื่น ๆ ให้มีความเจริญก้าวหน้าในระดับชาติและภูมิภาค มีลักษณะประยุกต์และบูรณาการศาสตร์ในสาขาต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน ในด้านการศึกษาและจิตวิทยา ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านสุขภาพและการกีฬา ด้านชุมชนและครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม (แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2540-2554) แต่ในการจัดการศึกษาในปัจจุบันยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ มหาวิทยาลัยจึงได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนภาคพิเศษขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก็เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่มีความมุ่งมั่นในการผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ จริยธรรม ความรอบรู้ความคิดสร้างสรรค์เชิงธุรกิจ และความรับผิดชอบต่อสังคม โดยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้มีคุณลักษณะ "มองไกล ก้าวไว โปร่งใส ใจกว้าง สว่างปัญญา" ดังปรัชญาที่ว่า คุณภาพการศึกษาคือดุลยภาพแห่งชีวิตและสังคม (www.swu.ac.th/soc/dba) ดังนั้นภาควิชาบริหารธุรกิจจึงได้ดำเนินการขออนุมัติเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด และสาขาการจัดการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองนโยบายของมหาวิทยาลัย และเป็นการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

จากการดำเนินการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตที่ผ่านมา ได้มีผู้สนใจสมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการจัดการ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 - 2545 มีผู้สมัครสอบตามลำดับคือ 801, 977 และ 963 คน รวม 2,741 คน แต่มหาวิทยาลัยสามารถรับจำนวนนิสิตเข้าศึกษาได้เพียง 370 คนเท่านั้น (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2545) จะเห็นว่ามีผู้สนใจเข้ามาศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ อาจมาจากสาเหตุหลายประการอาทิเช่น ค่าใช้จ่ายไม่สูงนัก ใกล้สถานที่ทำงาน ใกล้ที่พักอาศัย สามารถหารายได้ระหว่างเรียน มีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน หรือมีความศรัทธาในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

จากความคิดเห็นที่แตกต่างกันนี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าอะไรคือสาเหตุในการตัดสินใจของนิสิต เพื่อประโยชน์ในการแนะแนวการเลือกเรียนของนิสิต การวางแผนการรับนิสิต และประการสำคัญเพื่อการประชาสัมพันธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของนิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ ในด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

2. เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของนิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ ใน 5 ด้าน โดยจำแนกตามระดับชั้น วิชาเอก สภาพการเรียน คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพ รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการทำงาน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการค้นคว้าครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการแนะแนวการเลือกเรียนของนิสิต การวางแผนการรับนิสิต และเพื่อเป็นแนวทางในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีต่อการคัดเลือกนิสิตเข้ามาศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 360 คน โดยแบ่งสำหรับการศึกษาเพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (tryout) จำนวน 60 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 ระดับชั้น

1.1.1 ปริญญาโทชั้นปีที่ 1

1.1.2 ปริญญาโทชั้นปีที่ 2

1.2 วิชาเอก

1.2.1 การตลาด

1.2.2 การจัดการ

1.3 สภาพการเรียน

1.3.1 ภาคปกติ

1.3.2 ภาคพิเศษ

1.4 คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

1.4.1 มนุษยศาสตร์

1.4.2 บริหารธุรกิจ

1.4.3 วิทยาศาสตร์

1.4.4 วิศวกรรมศาสตร์

1.5 รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน

1.5.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท

1.5.2 10,000-19,999 บาท

1.5.3 20,000-29,999 บาท

1.5.4 30,000 บาทขึ้นไป

1.6 อาชีพ

1.6.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.6.2 พนักงานองค์กรเอกชน

1.6.3 ประกอบอาชีพส่วนตัว

1.7 ประสบการณ์ในการทำงาน

1.7.1 ต่ำกว่า 5 ปี

1.7.2 6 – 10 ปี

1.7.3 11 – 15 ปี

1.7.4 16 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม คือ เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในด้านต่อไปดังนี้

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.2 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

2.3 ด้านการประกอบอาชีพ

2.4 ด้านความสนใจของตนเอง

2.5 ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ประกอบด้วย

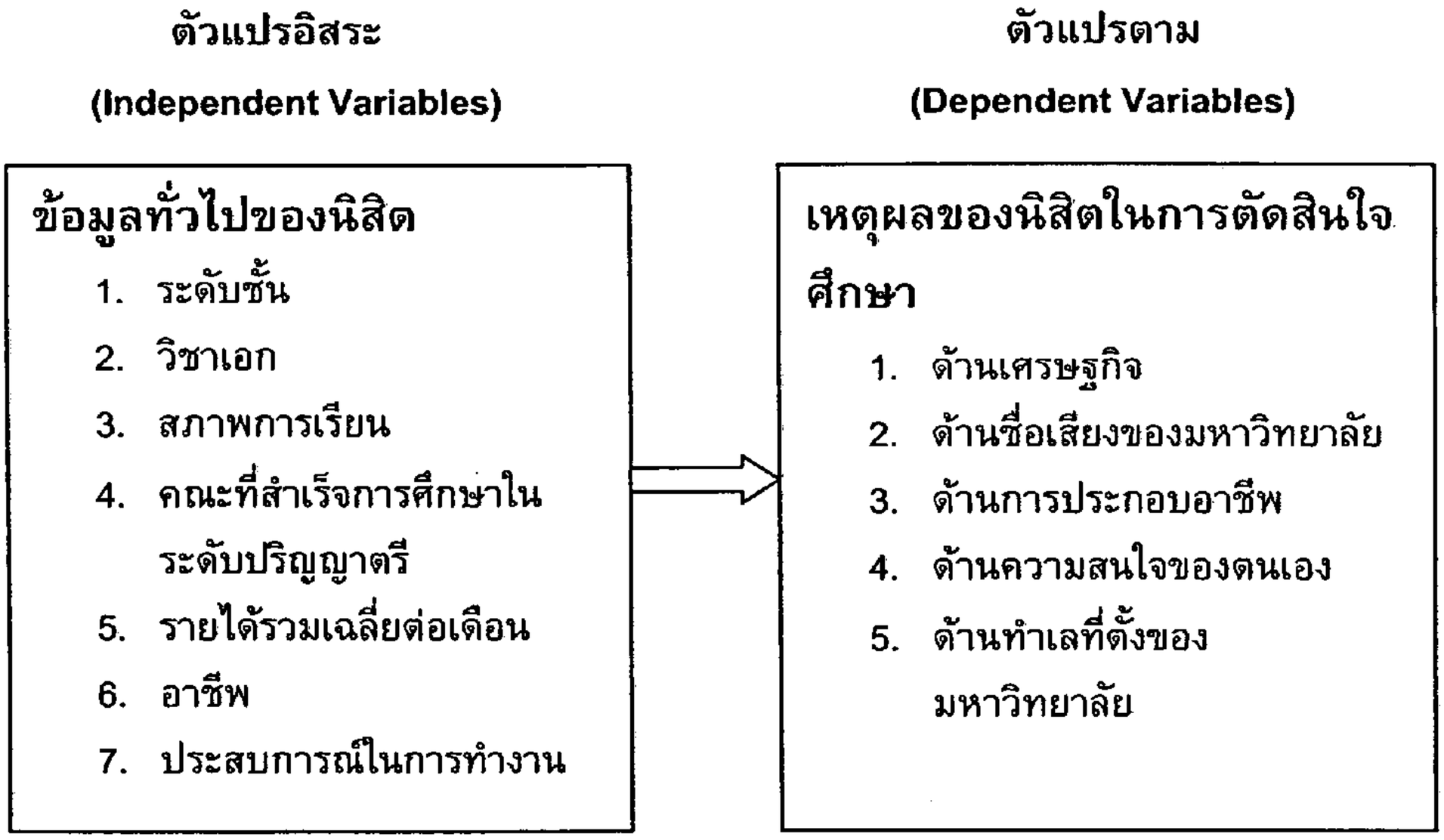

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นที่เข้าใจตรงกันผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้ดังนี้

1. เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่จูงใจชักนำหรือกระตุ้นให้นิสิตตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ซึ่งแบ่งเป็น

1.1 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง โอกาสในการประกอบอาชีพที่จะเสริมสร้างความก้าวหน้าให้นิสิตในขณะศึกษาอยู่และเมื่อสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ โอกาสในการประกอบอาชีพ โอกาสก้าวหน้าในอาชีพ สามารถหารายได้พิเศษเมื่อสำเร็จการศึกษา สามารถประกอบอาชีพระหว่างเรียน ค่าใช้จ่ายในการเรียน โอกาสประกอบอาชีพอิสระที่ทำให้มีรายได้ ความสอดคล้องของหลักสูตรกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน

1.2 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หมายถึง ความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในด้านต่าง ๆ ได้แก่ มหาวิทยาลัยมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ความเจริญทางด้านสังคม ความเป็นเลิศทางวิชาการ หลักสูตรตรงตามความต้องการของผู้เรียน ความรู้ความสามารถของคณาจารย์ เคยได้รับรู้เกี่ยวกับระบบการทำงานของคณาจารย์ บุคลิกภาพและอัธยาศัยของคณาจารย์ ความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้มาก่อน ความมีชื่อเสียงของประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

1.3 ด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง ความต้องการที่จะนำความรู้ไปเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ได้แก่ การนำความรู้ไปประกอบอาชีพ การเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน การเปลี่ยนอาชีพใหม่ การเป็นคนสำคัญขององค์กร

1.4 ด้านความสนใจของตนเอง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนิสิตที่กระตุ้นหรือเป็นแรงผลักดันให้สิตเข้ามาศึกษา ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ความต้องการได้รับความรู้ ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น ต้องการพัฒนาประสิทธิภาพของตน ต้องการประกอบอาชีพส่วนตัว ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน ๆ และสังคม เป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของวงศ์ตระกูล การสนใจความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เพื่อนำความรู้ไปถ่ายทอดให้แก่ผู้สนใจเรียนทางด้านบริหารธุรกิจ ความต้องการของตลาดแรงงาน

1.5 ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย หมายถึง ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เป็นแรงผลักดันให้นิสิตเข้ามาศึกษา ได้แก่ ใกล้สถานที่ทำงาน ใกล้ที่พักอาศัย อยู่ในย่านธุรกิจ การเดินทางสะดวกสบาย มีสถานที่ให้นิสิตพบปะสังสรรค์ มีบริเวณที่จอดรถ บรรยากาศของมหาวิทยาลัยมีความร่มรื่น

2. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หมายถึง หลักสูตรที่เรียนเกี่ยวกับวิชาบริหารธุรกิจ ประกอบด้วย 2 วิชาเอก คือ วิชาเอกการตลาด จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต และวิชาเอกการจัดการ จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต รับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยไม่จำกัดสาขาวิชา

3. นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. สภาพการเรียน หมายถึง เวลาที่นิสิตมาเข้ารับการศึกษา แบ่งออกเป็น

5.1 ภาคปกติ คือ เวลาที่นิสิตมาเข้ารับการศึกษาในวันจันทร์-วันศุกร์ ระหว่างเวลา 08.00-16.00 น.

5.2 ภาคพิเศษ คือ เวลาที่นิสิตมารับการศึกษาในวันเสาร์-วันอาทิตย์ ระหว่างเวลา 09.00–20.00 น.

6. คณะที่สำเร็จศึกษาในระดับปริญญาตรี หมายถึง คณะที่นิสิตสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งโดยใช้วิธีจำแนกคณะตาม International Standard Classification of Education (ISCED) โดยมีคณะมนุษยศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอื่น ๆ

7. รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง รายรับประจำรวมโดยเฉลี่ยต่อเดือนของนิสิตที่ได้รับจากการทำงาน หรือที่ได้รับจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้อื่น ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,000-19,999 บาท 20,000-29,999 บาท และ 30,000 บาท ขึ้นไป

8. อาชีพ หมายถึง ลักษณะของงานที่นิสิตยึดเป็นอาชีพหลัก ที่ทำให้มีรายได้ประจำ ได้แก่

8.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ลักษณะของงานที่นิสิตยึดเป็นอาชีพหลักที่ทำให้มีรายได้ประจำ ในกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานราชการอื่นๆ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

8.2 พนักงานองค์กรเอกชน หมายถึง ลักษณะของงานที่นิสิตยึดเป็นอาชีพหลักที่ทำให้มีรายได้ประจำจากหน่วยงานเอกชน

8.3 ธุรกิจส่วนตัว หมายถึง ลักษณะของงานที่นิสิตยึดเป็นอาชีพหลักที่ทำให้มีรายได้ประจำจากการประกอบธุรกิจส่วนตัว

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าเรื่อง เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนี้

1. นิสิตที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

2. นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

3. นิสิตที่มีสภาพการเรียนต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

4. นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

5. นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

6. นิสิตที่มีอาชีพต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

7. นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. โครงสร้างหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
3. ความหมายของการบริหารธุรกิจ
4. ความสำคัญของการบริหารธุรกิจ
5. หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ
6. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
7. ประเภทของแรงจูงใจ
8. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีกำเนิดจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งต่อมาได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2517 **ศรีนครินทรวิโรฒ** เป็นชื่อที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานแก่มหาวิทยาลัย มีความหมายว่า “มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็นศรีสง่าแก่มหานคร” “วิโรฒ” มาจากคำว่า “วิรูฒ” ในภาษาสันสกฤต แปลว่า **ความเจริญงอกงาม**

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีชื่อย่อว่า “มศว” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “Srinakharinwirot University”

ปณิธาน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความมุ่งมั่นในการผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกคนให้มีความรู้ดุจนักปราชญ์ และมีความประพฤติดุจผู้ทรงศีล ประสิทธิ์ประสาทความรู้ระดับสูงในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามหลักสากลเพื่อเป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ ส่งเสริมการวิจัยค้นคว้าและการศึกษาหาความรู้ระดับบัณฑิตศึกษาอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพเป็นมาตรฐานที่เชื่อถือได้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และให้บริการวิชาการในด้านต่าง ๆ

ปรัชญา

"การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม"

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะสมบูรณ์แบบมีบทบาทสำคัญในการเป็นแบบอย่างที่ดีของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของครอบครัว ชุมชนและสังคม สร้างความเป็นเลิศทางวิชาการในด้านนี้ทั้งในระดับชาติและในระดับภูมิภาค มีความพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนรูปแบบและบทบาทในด้านต่าง ๆ รวมถึงการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่มีความพร้อมในเชิงบริหารและวิชาการ เพื่อดำเนินการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและประเทศชาติ

พันธกิจ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถาบันชั้นสูงทางการศึกษาและวิจัยของรัฐ ดำเนินการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติ ทั้งด้านความรู้ ความสามารถในการคิดการปฏิบัติ และคุณธรรมจริยธรรม พัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และด้านอื่น ๆ ให้มีความเจริญก้าวหน้าในระดับชาติและภูมิภาค มีลักษณะประยุกต์และบูรณาการศาสตร์ในสาขาต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืนในด้านการศึกษาและจิตวิทยา ด้านสิ่งแวดล้อม และจะร่วมกันแก้ไขปัญหาและลดผลกระทบจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีต่อสังคมไทยด้วยความรักสามัคคี

การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานอธิการ

- กองกลาง
- กองการเจ้าหน้าที่
- กองกิจการนิสิต
- กองคลัง
- กองแผนงาน
- กองบริการการศึกษา
- กองวิเทศสัมพันธ์
- กองธุรการองครักษ์

คณะ

- ทันตแพทยศาสตร์
- พลศึกษา
- แพทยศาสตร์
- เภสัชศาสตร์
- มนุษยศาสตร์
- วิทยาศาสตร์
- วิศวกรรมศาสตร์
- ศิลปกรรมศาสตร์
- ศึกษาศาสตร์
- สังคมศาสตร์
- บัณฑิตวิทยาลัย
- สหเวชศาสตร์
- พยาบาลศาสตร์

สถาบัน / สำนัก / ศูนย์

- สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
- สำนักคอมพิวเตอร์
- สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
- สำนักหอสมุดกลาง
- สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา
- สถาบันเอเชียแปซิฟิกศึกษา
- สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- สถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรม
- สถาบันสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร
- ศูนย์วิจัยและบริการ
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านทัศนศิลป์และศิลปะการแสดง
- สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์พื้นฐาน
- ศูนย์วิทยาศาสตร์ศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสถาบันหนึ่งที่ได้จัดการศึกษาระดับปริญญาโท ภาคปกติ โดยเริ่มผลิตหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) เป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2499 ในสมัยที่ยังเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา ส่วนการศึกษาภาคพิเศษนั้น ได้เริ่มรับนิสิตรุ่นแรกเมื่อปี พ.ศ. 2532 โดยเริ่มเปิดในระยะแรกเพียง 5 สาขาวิชาเท่านั้น แต่ในปัจจุบันมีจำนวนสาขาวิชาที่เปิดสอนถึง 51 สาขาวิชา

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีกำเนิดมาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 ในระยะที่เป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา คณะสังคมศาสตร์ ยังมิได้แยกออกมาเป็นหน่วยงานอิสระ เรียกชื่อว่า คณะวิชามนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ ซึ่งตามข้อบังคับวิทยาลัยวิชาการศึกษาว่าด้วยการแบ่งแผนกในสำนักงานและแผนกวิชาในคณะวิชา พ.ศ. 2504 ประกาศ ณ วันที่ 12 เมษายน 2504 ให้คณะวิชามนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ประกอบด้วย

1. แผนกวิชาภาษาและวรรณคดีไทย
2. แผนกวิชาภาษาและวรรณคดีต่างประเทศ
3. แผนกวิชาศิลปะและวัฒนธรรม
4. แผนกวิชาศาสนาและปรัชญา
5. แผนกวิชาประวัติศาสตร์
6. แผนกวิชาภูมิศาสตร์
7. แผนกวิชาสังคมวิทยา
8. แผนกวิชาเศรษฐศาสตร์

ต่อมาได้มีการแก้ไขข้อบังคับว่าด้วยการแบ่งแผนกในสำนักงานและแผนกวิชาในคณะวิชา ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2508 ประกาศ ณ วันที่ 22 มกราคม 2508 ให้ยกเลิกแผนกวิชาภาษาและวรรณคดีต่างประเทศและให้จัดตั้งแผนกวิชาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ และแผนกภาษาและวรรณคดีฝรั่งเศส

เมื่อได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว แผนกวิชาต่าง ๆ ของคณะมนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ ได้เปลี่ยนเป็นภาควิชาแยกเป็นสังกัดในคณะมนุษยศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์

จากการประกาศของทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะสังคมศาสตร์ได้ถือกำเนิดขึ้นในวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2518 โดยมีภาควิชาในสังกัดคณะรวมทั้งสิ้น 6 ภาควิชา คือ

1. ภาควิชาบริหารธรกิจ
2. ภาควิชาประวัติศาสตร์
3. ภาควิชาภูมิศาสตร์
4. ภาควิชารัฐศาสตร์
5. ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
6. ภาควิชาสังคมศาสตร์

(คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2544-2545 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)

ในส่วนของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มีประวัติและความเป็นมาดังต่อไปนี้

พ.ศ. 2518 - เปิดสอนหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ) ต่อเนื่อง 2 ปี วิชาเอกธุรกิจศึกษา สาขาการตลาด และการบัญชี โดย ก.พ. เทียบหลักสูตรนี้ เป็นบริหารธุรกิจ (บธ.บ.) ให้ด้วย
- เปิดหลักสูตรวิชาโทธุรกิจศึกษา
- เปิดหลักสูตรวิชาโทบริหารธุรกิจ โดยในขณะนั้นมีคณาจารย์ในภาควิชา จำนวน 7 คน

พ.ศ. 2531 - ได้รับอนุมัติหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยได้รับการอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย และ ก.พ.

พ.ศ. 2533 - ได้พัฒนาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี เป็นโครงสร้างหลักสูตรใหม่เป็น ศิลปศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี วิชาเอกบริหารธุรกิจสาขาการตลาด และสาขาการบัญชี และได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2536 - ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยในการเปลี่ยนชื่อปริญญาจาก ศศ.บ. เป็น บธ.บ. สาขาการตลาด และสาขาบัญชี

พ.ศ. 2539 - ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) หลักสูตร 4 ปี วิชาเอกการตลาด และวิชาเอกการบัญชี จากทบวงมหาวิทยาลัย และ ก.พ.

พ.ศ. 2540 - ได้ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) ใหม่ โดยได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2541 - ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) สาขาวิชาการจัดการ และ การตลาด จากทบวงมหาวิทยาลัย และ ก.พ.
- หลักสูตร บธ.ม. วิชาเอกการตลาด และวิชาเอกการบัญชี ก.ค. ให้การรับรองและกำหนดคุณวุฒิปริญญาเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งข้าราชการครู

พ.ศ. 2542 - มีโครงการความร่วมมือระดับบัณฑิตศึกษา สาขาธุรกิจศึกษา กับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

พ.ศ. 2543 - ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 4 ปี
- สาขาวิชาการเงิน และการธนาคาร
- สาขาวิชาการจัดการ การท่องเที่ยวและการโรงแรม

สภามหาวิทยาลัยอนุมัติโครงการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหารมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร สาขาวิชาการจัดการ และการตลาด

พ.ศ. 2544 - เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม
- เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาการเงินและการธนาคาร เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการตลาด และสาขาการบัญชี ในโครงการความร่วมมือระดับปริญญาตรีกับโรงเรียนพณิชยการเรียนเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

(ที่มา www.swu.ac.th/soc/dba/tistro/His.htm)

2. โครงสร้างหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

2.1 โครงสร้างหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

	แผน ก	แผน ข
1. หมวดวิชาแกน	21	21
2. หมวดวิชาเอก ไม่น้อยกว่า	12	18
วิชาเอกบังคับ	9	9
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	3	9
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	3	3
4. ปริญญานิพนธ์	12	-
สารนิพนธ์	-	6
รวมไม่น้อยกว่า	48	48

รายวิชาในหมวดวิชาแกน **21 หน่วยกิต**

กง	532	การจัดการทางการเงิน	3 (3-0)
FI	532	Financial Management	
กจ	551	การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ	3 (3-0)
MG	551	Production and Operations Management	
กต	543	การจัดการการตลาดขั้นสูง	3 (3-0)
MK	543	Advanced Marketing Management	

ธร	561	การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขั้นสูง	3 (3-0)
BU	561	Advanced Human Resource Management	
ธร	592	ระเบียบวิธีการวิจัยทางธุรกิจ	3 (3-0)
BU	592	Business Research Methodology	
บช	523	การบัญชีเพื่อการจัดการ	3 (3-0)
AC	523	Managerial Accounting	
ศฐ	571	เศรษฐศาสตร์การจัดการ	3 (3-0)
EC	571	Managerial Economics	

รายวิชาในหมวดวิชาเอกการตลาด

วิชาเอกบังคับ กำหนดให้เรียน 9 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

กต	544	การจัดการการโฆษณาและการส่งเสริมการตลาด	3 (3-0)
MK	544	Advertising and Promotion Management	
กต	545	การวิเคราะห์พฤติกรรมการซื้อ	3 (3-0)
MK	545	Buying Behavior Analysis	
กต	641	การจัดการการตลาดระหว่างประเทศ	3 (3-0)
MK	641	International Marketing Management	

วิชาเอกเลือก แผน ก. ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต
แผน ข. ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต โดยต้องเลือกเรียนรายวิชา กต 691 การวิจัยการตลาด จำนวน 3 หน่วยกิต และเลือกเรียนรายวิชาอื่นอีกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

โดยเลือกจากรายวิชาต่อไปนี้

กจ	553	ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ	3 (3-0)
MG	553	Management Information System	
กต	546	นโยบายและกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์และราคา	3 (3-0)
MK	546	Product and Price Policies and Strategies	
กต	547	การจัดการด้านการจัดจำหน่าย	3 (3-0)
MK	547	Distribution Management	
กต	548	เทคนิคในการพยากรณ์ตลาด	3 (3-0)
MK	548	Market Forecasting	

กต	681	สัมมนาการตลาดขั้นสูง	3 (3-0)
MK	681	Seminar in Advanced Marketing	
กต	691	การวิจัยการตลาด	3 (3-0)
MK	691	Marketing Research	

วิชาเลือกเสรี แผน ก. ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

แผน ข. ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

โดยเลือกจากรายวิชาต่อไปนี้

ธร	511	เทคโนโลยีและความสามารถในการถ่ายทอดเพื่อการจัดการ	3 (3-0)
BU	511	Technology and Transfer Ability for Management	
ธร	512	สถิติธุรกิจชั้นสูง	3 (3-0)
BU	512	Advanced Statistics for Business	
ธร	513	กฎหมายและภาวะแวดล้อมทางสังคมของธุรกิจ	3 (3-0)
BU	513	Legal and Social Environments of Business	
ธร	514	จิตวิทยาองค์การ	3 (3-0)
BU	514	Organizational Psychology	

ปริญญานิพนธ์ (สำหรับแผน ก)

กต	699	ปริญญานิพนธ์	12 (12-0)
MK	699	Thesis	

สารนิพนธ์ (สำหรับแผน ข)

กต	688	สารนิพนธ์	6 (6-0)
MK	688	Master's Project	

2.2 โครงสร้างหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

	แผน ก	แผน ข
1. หมวดวิชาแกน	21	21
2. หมวดวิชาเอก ไม่น้อยกว่า	12	18
วิชาเอกบังคับ	9	9
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า	3	9
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	3	3
4. ปริญญานิพนธ์	12	-
สารนิพนธ์	-	6
รวมไม่น้อยกว่า	48	48

รายวิชาในหมวดวิชาแกน 21 หน่วยกิต

กง	532	การจัดการทางการเงิน	3 (3-0)
FI	532	Financial Management	
กจ	551	การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ	3 (3-0)
MG	551	Production and Operations Management	
กต	543	การจัดการการตลาดขั้นสูง	3 (3-0)
MK	543	Advanced Marketing Management	
ธร	561	การจัดการทรัพยากรมนุษย์ขั้นสูง	3 (3-0)
BU	561	Advanced Human Resource Management	
ธร	592	ระเบียบวิธีการวิจัยทางธุรกิจ	3 (3-0)
BU	592	Business Research Methodology	
บช	523	การบัญชีเพื่อการจัดการ	3 (3-0)
AC	523	Managerial Accounting	
ศฐ	571	เศรษฐศาสตร์การจัดการ	3 (3-0)
EC	571	Managerial Economics	

รายวิชาในหมวดวิชาเอกการจัดการ

วิชาเอกบังคับ กำหนดให้เรียน 9 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

กจ	552	ทฤษฎีการบริหารและการปฏิบัติการ	3 (3-0)
MG	552	Administrative Theory and Practices	
กจ	553	ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ	3 (3-0)
MG	553	Management Information System	
กจ	651	การจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ	3 (3-0)
MG	651	International Business Management	

วิชาเอกเลือก แผน ก. ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

แผน ข. ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต โดยต้องเลือกเรียนรายวิชา กข 691 การวิจัยการดำเนินงาน จำนวน 3 หน่วยกิต และเลือกเรียนรายวิชาอื่นอีกไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

โดยเลือกจากรายวิชาต่อไปนี้

กจ	561	พฤติกรรมบุคคลในองค์การ	3 (3-0)
MG	561	Human Behavior in Organization	
กจ	562	การจัดการและการประเมินผลบุคลากร	3 (3-0)
MG	562	Personnel Staffing and Evaluation	
กจ	652	การจัดการอุตสาหกรรมสัมพันธ์	3 (3-0)
MG	652	Management of Industrial Relation	
กจ	653	เทคนิคในการพยากรณ์ธุรกิจ	3 (3-0)
MG	653	Techniques of Business Forecasting	
กจ	654	การบริหารโครงการ	3 (3-0)
MG	654	Project Management	
กจ	681	สัมมนาการจัดการและการจัดการเชิงกลยุทธ์	3 (3-0)
MG	681	Seminar in Management and Strategic Management	
กจ	691	การวิจัยการดำเนินงาน	3 (3-0)
MG	691	Operation Research	

วิชาเลือกเสรี แผน ก. ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต
แผน ข. ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

โดยเลือกจากรายวิชาต่อไปนี้

ธร	511	เทคโนโลยีและความสามารถในการถ่ายทอดเพื่อการจัดการ	3 (3-0)
BU	511	Technology and Transfer Ability for Management	
ธร	512	สถิติธุรกิจชั้นสูง	3 (3-0)
BU	512	Advanced Statistics for Business	
ธร	513	กฎหมายและภาวะแวดล้อมทางสังคมของธุรกิจ	3 (3-0)
BU	513	Legal and Social Environments of Business	
ธร	514	จิตวิทยาองค์การ	3 (3-0)
BU	514	Organizational Psychology	

ปริญญานิพนธ์ (สำหรับแผน ก)

กต	699	ปริญญานิพนธ์	12 (12-0)
MK	699	Thesis	

สารนิพนธ์ (สำหรับแผน ข)

กต	688	สารนิพนธ์	6 (6-0)
MK	688	Master's Project	

(หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์. 2541)

3. ความหมายของการบริหารธุรกิจ

ในสภาพสังคมปัจจุบัน "การบริหารธุรกิจ" เป็นสาขาวิชาหนึ่งที่อยู่ในความสนใจของบุคคลทั่วไป ทั้งนี้เพราะธุรกิจเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต ธุรกิจในอดีตตามความคิดคำนึงของบุคคลทั่วไปเชื่อว่าได้ผลตอบแทนน้อยกว่าอาชีพอื่น ๆ แต่ในปัจจุบันความคิดนี้ได้แปรเปลี่ยนไป กล่าวคือ ผู้ที่ยึดอาชีพทางด้านการบริหารธุรกิจ หรือทำธุรกิจจะเนื่องมาจากได้ตระหนักแล้วว่าเป็นอาชีพที่ท้าทายและให้ผลตอบแทนสูง อีกทั้งยังเป็นการเลื่อนฐานะของตนทางสังคมด้วย จึงมีผู้สนใจศึกษาทางด้านการบริหารธุรกิจมากขึ้น ดังนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของการบริหารธุรกิจไว้ว่า

การบริหารธุรกิจ หมายถึง การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ คน เงิน เครื่องจักร และวัตถุดิบ อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดผลตอบแทนสูงสุดกับองค์การ (ธนดี โสภณศิริ. 2528 : 95)

การบริหารธุรกิจ หมายถึง การดำเนินกิจการทางด้านพาณิชย์ โดยมีเป้าหมายที่จะแสวงหากำไรด้วยการจัดหาสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งโดยปกติดำเนินการโดยเอกชน แต่รัฐก็อาจดำเนินการได้ถ้ารัฐบริหารธุรกิจจะเป็นไปในรูปของรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจเป็นกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจของมนุษย์ที่มุ่งหวังสร้างความเป็นอยู่ของสังคมให้ดีขึ้น ทั้งนี้โดยกำไรเป็นสิ่งจูงใจ กำไรนั้นก็คือผลต่างระหว่างรายได้หรือรายรับ และรายจ่าย หรือการลงทุนที่เกิดจากการผลิต และการขายสินค้าหรือการบริหารธุรกิจนั้น (อุทัย หิรัญโต. 2525 : 252-253)

4. ความสำคัญของการบริหารธุรกิจ

เชาว์ โรจน์แสง. (2525 : 5) กล่าวว่า "ธุรกิจ" เป็นหัวใจสำคัญของสังคม สังคมจะเจริญก้าวหน้าและดำรงอยู่ด้วยดีก็ต้องอาศัยความเจริญก้าวหน้าทางธุรกิจ และความเจริญก้าวหน้าทางอารยธรรมของแต่ละสังคม หรือประเทศย่อมเริ่มจากการขยายตัวทางด้านธุรกิจของสังคมนั้น ๆ จึงกล่าวได้ว่า "การศึกษาในด้านการบริหารธุรกิจคือการศึกษาถึงการปรับปรุงคุณค่าชีวิต" ด้านศิลปะ ด้านศาสตร์และสถาบันทางสังคม ที่ว่าเป็นศิลปะก็เพราะธุรกิจต้องขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์และการฝึกหัด และที่ว่าธุรกิจเป็นสถาบันทางสังคมนั้นก็เพราะธุรกิจเป็นผลสะท้อนต่อส่วนบุคคลและกลุ่มชน โดยมีบทบาทต่อการทำงานของคนและชีวิตการเป็นอยู่ของบุคคลที่นำมาซึ่งผลทางเศรษฐกิจ

การศึกษาถึงหลักการบริหารธุรกิจจะทำให้ทราบถึงการดำเนินงานขององค์การธุรกิจในทัศนะต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตของคนในสังคม หลักการบริหารธุรกิจที่ดีจะส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจอยู่รอดและมีความเจริญก้าวหน้า โดยมีผลทำให้มาตรฐานการครองชีพของคนในสังคมสูงขึ้นด้วย (สุพีร์ ลิ่มไทย. 2524 : 2)

การศึกษาธุรกิจ หรือ "การบริหารธุรกิจ" เริ่มมีระบบและเป็นระเบียบแบบแผนมากยิ่งขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ ในอดีตผู้บริหารเป็นจำนวนมากมักจะประสบความสำเร็จในตำแหน่งหน้าที่ของพวกเขาบนพื้นฐานของประสบการณ์ในทางปฏิบัติ แทนที่จะเป็นการศึกษาอย่างมีระเบียบแบบแผนแต่ในปัจจุบันนี้การศึกษาธุรกิจอย่างมีระเบียบแบบแผนก็ได้รับการยอมรับว่าเป็นขั้นตอนแรกของการประกอบอาชีพธุรกิจมากยิ่งขึ้น

อาจกล่าวได้ว่า "การบริหารธุรกิจ" เป็นศาสตร์แขนงหนึ่งและเป็นวิชาการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด วิธีการ หลักการ และการปฏิบัติขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ที่ใช้กันอยู่ในวงการธุรกิจปัจจุบันและเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการจัดการศึกษาที่มีระเบียบแบบแผน มีการกำหนดจุดมุ่งหมายปลายทาง และวางแนวปฏิบัติอย่างเป็นระเบียบแบบแผนในการจัดการเรียนการสอนซึ่งเรียกว่า "หลักสูตร" ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ที่ศึกษาทางด้านธุรกิจเป็นผู้รู้จักคิดเป็น คิดอย่างมีวิจารณญาณ เกิดทักษะและเกิดคุณลักษณะที่ดีงามต่าง ๆ ในตัวผู้เรียน อันเป็นความต้องการของสังคมแบบ

อุตสาหกรรมใหม่ รวมทั้งจากการยอมรับที่ว่าการที่เศรษฐกิจของชาติจะเจริญรุ่งเรืองได้นอกเหนือจากการที่ประเทศชาตินั้นจะต้องมีผู้บริหารประเทศที่ดีมีความสามารถแล้วยังต้องมีนักธุรกิจที่ดี มีความรู้ความสามารถสูงอีกด้วย ซึ่งนักธุรกิจที่ดีเหล่านี้จะต้องเป็นบุคคลที่มีพื้นฐานการศึกษาและได้รับการฝึกอบรมทางด้านธุรกิจมาเป็นอย่างดีอีกด้วย สำหรับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ที่จัดขึ้นในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งที่เป็นของภาครัฐและเอกชนในปัจจุบันจัดเป็นหลักสูตรที่เน้นการผสมผสานทฤษฎี และปฏิบัติในทุกสาขาวิชา ซึ่งจะยังประโยชน์แก่ผู้เรียนและสังคม ซึ่งภาควิชาบริการธุรกิจก็เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าวจึงได้เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาดและสาขาการจัดการเพื่อผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาธุรกิจ และแก้ปัญหาองค์การธุรกิจให้ดำรงอยู่ได้เป็นอย่างดีท่ามกลางภาวะวิกฤตทางธุรกิจในปัจจุบันอันจะเป็นการช่วยสร้างความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจให้กับประเทศชาติต่อไป

5. หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการเลือกอาชีพ

เมื่อเยาว์วัยบุคคลใช้เวลาส่วนใหญ่กับการศึกษาหาความรู้เพื่อจุดมุ่งหมายสำคัญคือต้องการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น ให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพเพื่อประเทศชาติ และเพื่อเตรียมตัวสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต สำหรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาแล้วจะใช้เวลาส่วนใหญ่กับการประกอบอาชีพที่ตนได้เลือกสรรและตัดสินใจไว้แล้ว ซึ่งถ้าหากตัดสินใจเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสมและประสบความสำเร็จในอาชีพนั้น ๆ ก็ย่อมส่งผลให้บุคคลมีความสุขสมหวังในชีวิตและในทางตรงกันข้าม ถ้าเลือกอาชีพได้ไม่เหมาะสมจะเกิดปัญหาในการประกอบอาชีพและปรับตัวเข้ากับอาชีพนั้น ๆ ไม่ได้ บุคคลประเภทนี้จะไม่มีความสุข ไม่สมหวังในชีวิต (ศุภวดี บุญญวงศ์. 2528 : 3) และธิดารัตน์ บุญนุช (2527) ได้กล่าวเสริมไว้อีกว่า อาชีพจึงนับว่ามีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ในการที่จะเป็นตัวบ่งชี้สภาพของแต่ละบุคคล อาชีพจะเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการของชีวิตและช่วงชีวิตของแต่ละบุคคล การไปโรงเรียนจัดว่าเป็นอาชีพอย่างหนึ่งของเด็กนักเรียนเช่นเดียวกับการไปวิทยาลัยก็เป็นอาชีพหนึ่งของนิสิตนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยมีสิ่งที่นิสิตนักศึกษาต้องตัดสินใจหลายเรื่องเป็นต้นว่า ตัดสินใจเลือกโปรแกรมการเรียนหรืออาชีพหรือตัดสินใจเปลี่ยนทิศทางไปหาสิ่งใหม่ ๆ ที่น่าสนใจกว่า ซึ่งตัวเลือกเหล่านี้ล้วนเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาเลือกได้ตามความถนัดและพัฒนาการของแต่ละบุคคล ทั้งนี้นิสิต นักศึกษาจำนวนไม่มากนักที่จะทราบจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ในการเรียนต่อของตัวเองอย่างแน่ชัดบางคนก็พอมีแนวคิดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในชีวิตและรู้ว่าจำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายในชีวิตที่แน่นอนก่อนจะตัดสินใจเลือกวิชาชีพ

h 231683 ธ.3

หลักการเลือกอาชีพ

หลักในการเลือกอาชีพนั้น (ศุภวดี บุญญวงศ์. 2528 : 20-22) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลอาจจะเลือกด้วยความพอใจของตน ผู้ใหญ่เลือกให้ มีอาชีพโดยเหตุการณ์นำไป มีอาชีพด้วยการศึกษาเล่าเรียนหรือมีความใกล้ชิดกับอาชีพนั้น ๆ เป็นต้น หลักในการเลือกอาชีพทั่ว ๆ ไปนั้น จำแนกออกได้ดังนี้

1. การเลือกอาชีพด้วยความรู้สึกชอบและสนใจจริงย่อมได้รับความสำเร็จด้านอาชีพสูงกว่าการประกอบอาชีพโดยไม่ชอบ ไม่มีความถนัดหรือมีก็น้อยมาก และหลักการเลือกอาชีพประเภทนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคลด้วยเป็นสิ่งสำคัญ

2. การเลือกอาชีพด้วยการลองทำ การลองทำอาชีพต่าง ๆ มีโอกาสที่จะช่วยให้บุคคลตัดสินใจเลือกอาชีพได้ดีขึ้น เพราะเมื่อได้ลงมือปฏิบัติ มีความพอใจ มองเห็นอนาคตของงานนั้น ๆ ก็จะก่อให้เกิดความรัก เห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในงานนั้น ๆ

3. การเลือกอาชีพตามวัยและวุฒิภาวะ บุคคลจะมีความสนใจอาชีพแตกต่างกันตามวัยและวุฒิภาวะ ทั้งนี้การตัดสินใจเลือกอาชีพใด ๆ นั้นเกิดจากบุคคลมีค่านิยมด้านอาชีพและกำหนดจุดหมายปลายทางชีวิตในอนาคตต่าง ๆ กันตามวัยที่นึกคิด

4. การเลือกอาชีพตามกลุ่มอาชีพ ตลอดเวลาที่เด็กเจริญเติบโตนั้น จะเรียนรู้และรู้จักอาชีพต่าง ๆ จากบิดามารดา ผู้ปกครองและชุมชนด้วยการหยั่งดูว่าตัวเขาทำงานได้ดีในกลุ่มอาชีพใดและจะรู้ตัวว่าเขาสามารถเจริญเติบโตในสังคมแวดล้อมอย่างไร ทั้งนี้ เพราะพฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดไว้ด้วยผลของความเกี่ยวข้องกันระหว่างบุคลิกภาพกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว

5. การเลือกอาชีพตามพื้นฐานครอบครัวและสังคมแวดล้อม กระบวนการตัดสินใจของบุคคลจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องโดยตรงกับพื้นฐานครอบครัวและสภาพสังคมแวดล้อมของบุคคลเป็นอย่างมากกล่าวคือ จะเกี่ยวข้องกับระดับเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สิ่งแวดล้อมและความเป็นมาของตระกูลในอดีต ระดับการศึกษาและรายได้ของผู้ปกครอง การสนับสนุนทางการเงิน ภาวะเศรษฐกิจและสังคมที่อยู่รอบตัวเป็นต้น

6. การเลือกอาชีพตามเกณฑ์ความต้องการ บุคคลจะมีเกณฑ์ความต้องการในการประกอบอาชีพซึ่งสามารถนำมาเป็นตัวพยากรณ์ความสำเร็จในการเลือกประกอบอาชีพและการงานได้ ซึ่งเกณฑ์ความต้องการในการประกอบอาชีพที่สำคัญ ได้แก่

1. ความต้องการให้เป็นที่ยอมรับนับถือ
2. ความต้องการความอบอุ่นและมีประสบการณ์ที่ผูกพันต่อกันเป็นอย่างดี
3. ต้องการให้ตนเองสามารถทำงานได้และประสบผลสำเร็จ
4. ต้องการความเก่งและความเป็นเลิศในการทำงาน
5. ต้องการสวัสดิการที่ดี
6. ต้องการความอิสระในการแสดงออกและวางตน
7. ต้องการมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี
8. ต้องการสิ่งที่ท้าทายและต้องใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นต้น

ในการเลือกอาชีพของบุคคลนั้น นอกจากจะเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับหลักการดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังต้องอาศัยทฤษฎีต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ทฤษฎีที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจในการเลือกอาชีพซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการศึกษาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่บุคคลจะเลือกวิชาเรียนหรืออาชีพนั้น มีดังต่อไปนี้

ทฤษฎีของทีดแมน และโอฮารา (ศุภวดี บุญญวงศ์. 2528)

เดวิท ทีดแมน และโรเบิร์ท โอฮารา (David Tiedman and Robert O' Hara) มีแนวความคิดว่าการตัดสินใจเลือกอาชีพและการปรับตัวในการประกอบอาชีพเป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล และพัฒนามาเป็นระยะเวลานาน ทีดแมน และโอฮาราได้แบ่งพัฒนาการด้านอาชีพออกเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมเลือกอาชีพ (The Period of Anticipation of Decision Making or Preoccupation) ขั้นนี้เป็นขั้นที่บุคคลจะเผชิญกับปัญหาเฉพาะหน้า เช่น จะต้องตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่จะต้องเรียนหรือเริ่มคิดเตรียมการที่จะเลือกอาชีพต่อไปในอนาคต ในขั้นนี้บุคคลจะใช้กระบวนการวิเคราะห์แยกแยะรายละเอียดเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อมเป็นความคิดที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกสาขาวิชาเรียนหรือเลือกอาชีพในขั้นนั้นแบ่งย่อยออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1.1 ขั้นการสำรวจ (Exploration) ในขั้นนี้บุคคลจะสำรวจและประเมินตนเองในด้านต่าง ๆ เช่น ความถนัด ความสามารถ ความสนใจและความต้องการ นอกจากนี้ยังมีการสำรวจลักษณะสาขาวิชาหรือลักษณะอาชีพ ข้อดีและข้อบกพร่องของอาชีพด้วย

1.2 ขั้นการก่อตัวของความคิด (Crystallization) เมื่อได้ประเมินตนเองและวิเคราะห์อาชีพหรือสาขาวิชาแล้ว ก็จะรวมตัวเป็นแนวความคิดซึ่งจะนำไปใช้ในการตัดสินใจลองเลือกสายการเรียนหรืออาชีพ

1.3 ขั้นการลองเลือกอาชีพ (Choice) ในขั้นนี้บุคคลจะตัดสินใจลองเลือกสายการเรียนหรืออาชีพ

1.4 ขั้นการพิจารณารายละเอียดเพื่อความกระจ่างชัดเจนและแน่นอนในการตัดสินใจ (Clarification of Specification) ในขั้นนี้บุคคลจะหารายละเอียดเพิ่มเติมในสาขาวิชาหรืออาชีพที่เลือกอีกครั้ง เพื่อการตัดสินใจที่แน่นอน

3. ขั้นการประกอบอาชีพและการปรับตัวในการทำงาน (The Period of Implementation and Adjustment) เมื่อบุคคลตัดสินใจเลือกสาขาการเรียนและอาชีพได้แล้วก็จะไปสู่ขั้นดำเนินการศึกษาหรือประกอบอาชีพ ตามที่ได้เลือกสรรแล้วนั้น ในขั้นนี้จะแบ่งย่อยได้เป็น 3 ขั้นตอน

3.1 ขั้นการนำตนเองเข้าสู่การศึกษาหรือทำงาน (Induction) ขั้นนี้บุคคลจะเข้าทำงานหรือศึกษาตามสาขาที่ตนได้ตัดสินใจเลือกแล้ว

3.2 ขั้นการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง (Transition or Reformation) ถ้าบุคคลประสบปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาหรือประกอบอาชีพในสาขาที่เลือกแล้วนั้น บุคคลก็จะปรับปรุงตนเองหรือสำรวจตนเองและอาชีพหรือสาขาที่เรียนใหม่เพื่อไปสู่การตัดสินใจเลือกการศึกษาหรืออาชีพใหม่ให้เหมาะสมต่อไป

3.3 ขั้นความมั่นคงในการประกอบอาชีพ (Maintenance or Integration) ถ้าบุคคลประสบความสำเร็จในการศึกษาหรือประกอบอาชีพที่ได้เลือกสรรแล้วนั้นก็จะเป็นกำลังใจให้บุคคลมุ่งมั่นศึกษาหรือประกอบอาชีพให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ทฤษฎีคุณลักษณะ (Trait – Faotor Theory)

ไครทส์ (Crites. 1969 : 90) ได้กล่าวถึงแนวคิดของทฤษฎีนี้ว่า การให้บุคคลได้รู้จักคุณลักษณะต่าง ๆ ของตนเอง รู้จักลักษณะและข้อกำหนดของงานอาชีพแล้วเลือกงานอาชีพหรือสาขาวิชาเรียนที่มีข้อกำหนดตรงตามคุณลักษณะของบุคคล ทฤษฎีคุณลักษณะนี้มีพื้นฐานแนวความเชื่อในเรื่องจิตวิทยา ความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ บุคคลย่อมมีคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น สติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกลักษณะ ฯลฯ แตกต่างกันไป รูปแบบ (Model) ของทฤษฎีคุณลักษณะ ประกอบด้วย

1. รู้จักตนเอง (Knowing oneself) โดยบุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่าง ๆ และองค์ประกอบของตนเอง เช่น ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ บุคลิกภาพ และฐานะเศรษฐกิจ เป็นต้น

2. รู้จักโลกของงาน (Knowing the world of work) บุคคลจะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ เช่น ลักษณะของอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ รายได้ ความมั่นคงและโอกาสก้าวหน้าในอาชีพนั้น ๆ

3. พัฒนาความสำนึกและเหตุผลของความเป็นจริง (Developing a sense of True – reasoning) โดยอาศัยหลักการในข้อ 1 และ 2 ประกอบกัน เพื่อบุคคลจะได้พิจารณาตนเองว่า สิ่งที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุดในระหว่างข้อเท็จจริงในข้อ 1 และข้อ 2 นั้นอยู่ที่ใด

ทฤษฎีของฮอพพอค (Hoppock. 1968)

โรเบิร์ท ฮอพพอค (Robert Hoppock) ได้ศึกษาพัฒนาการของเด็กอย่างระมัดระวังและพบว่าการเลือกงานอาชีพนั้นเป็นกระบวนการ (Process) ที่เริ่มขึ้นตั้งแต่แรกเกิดไปจนกระทั่งหมดอายุ การตัดสินใจเลือกงานอาชีพนั้น แบ่งออกได้เป็น 3 ระยะด้วยกันคือ

1. ระยะ Fantacy Choices คือ ระยะก่อนอายุ 11 ปี เป็นระยะที่เด็กรับรู้เกี่ยวกับการเลือกงานอาชีพ ซึ่งเด็กจะคิดว่าเขาจะเป็นอะไรก็ได้ทุกอย่างที่เขาอยากจะเป็น ขึ้นอยู่กับความต้องการจะเป็นหรือความต้องการที่จะประกอบอาชีพของเขาเป็นหลัก

2. ระยะ Tentative Choices คือ ระยะอายุ 11-17 ปี เป็นระยะที่เด็กลองเลือกอาชีพดูก่อน โดยจะเริ่มนำเอาความสนใจ ความสามารถพิเศษ (Capicities) และค่านิยม (Values) เข้ามาพิจารณาประกอบด้วย นับเป็นระยะที่เด็กเข้าสู่วัยรุ่น ชีวิดการเรียนของเด็กวัยนี้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือไม่ก็มัธยมศึกษาตอนปลาย ในขั้นนี้เขาจะไม่ค่อยแน่ใจในความสนใจความสามารถพิเศษ และค่านิยมเท่าใดนัก

3. ระยะ Realistic Choices คือ ระยะตั้งแต่อายุ 17 ปีไปจนถึงวัยเริ่มเป็นผู้ใหญ่เป็นระยะที่สามารถตัดสินใจได้แน่นอนว่าควรเลือกงานอาชีพใดเพราะเป็นวัยที่กำลังหางานทำโดยที่ไม่ขัดกับความสนใจ ความสามารถพิเศษและค่านิยม ตลอดจนโอกาสและความเป็นไปได้ก็นำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจด้วย

นอกจากนี้ ฮอพพอด ยังกล่าวอีกว่า บุคคลจะเลือกงานอาชีพที่เห็นว่าตรงกับความต้องการของตนเท่านั้น ดังนั้นจึงเป็นที่เข้าใจว่าคนแต่ละคนอาจเลือกงานอาชีพต่าง ๆ กัน ทั้งนี้เป็นเพราะความต้องการของแต่ละคนไม่เหมือนกัน บุคคลจะเลือกงานอาชีพใดก็ควรพิจารณาความต้องการของตนเป็นหลัก เช่น คนที่ต้องการเกียรติยศและความมีหน้ามีตาในสังคมก็จะเลือกงานอาชีพที่มีลักษณะเด่นดังในสังคม มีรายได้ค่อนข้างสูง คนที่ต้องการอยู่สำพังสันโดษไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับคนอื่นมากนัก ก็อาจเลือกงานอาชีพที่ทำคนเดียวได้ ผู้ที่ต้องการความปลอดภัยสูงจะไม่เลือกอาชีพที่เสี่ยงต่อภัยอันตรายหรือผู้ที่ต้องการความรักและความห่วงใยจากครอบครัว ญาติมิตรก็ไม่เลือกงานอาชีพที่ต้องย้ายไปมาบ่อย ๆ ฮอพพอดได้ย้ำว่าปฏิกิริยาหรือพฤติกรรมที่คนเราแสดงออกโดยอิทธิพลของความต้องการของร่างกายและจิตใจนั้นมีความหมายในการเลือกงานอาชีพด้วย

ฮอพพอดได้สรุปทฤษฎีนี้เป็นประเด็นสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

1. บุคคลเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง

2. เมื่อบุคคลเลือกอาชีพใดก็ตามย่อมมีความเชื่อว่าอาชีพนั้นจะสนองความต้องการของเขาได้ดีที่สุด

3. ความต้องการจะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ

4. การเลือกอาชีพของบุคคลเริ่มต้นเมื่อเกิดความรู้สึกว่าการประกอบอาชีพนั้นจะช่วยตอบสนองความต้องการของบุคคลได้

5. การเลือกอาชีพของบุคคลจะพัฒนาขึ้นเมื่อสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่าอาชีพอะไรที่จะสนองความต้องการของเขาได้ในอนาคต ทั้งนี้การเลือกอาชีพต้องขึ้นอยู่กับการรู้จักตนเอง รู้จักอาชีพและความสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผล

6. ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลยอมรับความต้องการและการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าบุคคลจะประสบความสำเร็จในอาชีพที่เลือกหรือไม่

7. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพโดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพที่สนองความต้องการของเขาได้ดีที่สุดและสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่าจะได้รับความพึงพอใจในอาชีพที่ตนเลือกมากน้อยเพียงใด เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น ๆ

8. ความพึงพอใจในงานอาชีพขึ้นอยู่กับขอบเขตของงานว่าสามารถสนองความต้องการของบุคคลได้ในขณะนี้ หรือมีแนวโน้มที่จะสนองความต้องการของบุคคลได้ในอนาคต ซึ่งขึ้นอยู่กับสัดส่วนระหว่างสิ่งที่ได้รับและความต้องการที่จะได้รับจากอาชีพนั้น ๆ

9. ความพึงพอใจในงานอาชีพขึ้นอยู่กับว่างานอาชีพนั้น จะสนองความต้องการของบุคคลได้ดีขึ้น

จากทฤษฎีของฮอพพอคสรุปได้ว่า บุคคลส่วนมากเลือกอาชีพเพื่อจะสนองความต้องการของตนเองและการเลือกอาชีพของบุคคลก็จะพัฒนาขึ้นไปเรื่อย ๆ ทั้งนี้การเลือกอาชีพก็ต้องขึ้นอยู่กับการรู้จักตนเอง รู้จักอาชีพและความสามารถที่จะคิดอย่างมีเหตุผลอีกด้วย

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของโร (Roe's Theory of Vocational Choice)

ทฤษฎีการเลือกอาชีพจากผลงานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความแตกต่างในด้านบุคลิกภาพ สติปัญญา ความถนัด ประสบการณ์ในวัยเด็ก ซึ่งมีความเกี่ยวพันกับการเลือกอาชีพของบุคคล ทฤษฎีของโร ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ประการคือ

1. อิทธิพลของพันธกรรมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดความต้องการ

2. อิทธิพลของทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierachical Needs Theory) โรเชื่อว่าทฤษฎีความต้อกงารของมาสโลว์ที่จัดลำดับความต้องการของมนุษย์เป็นขั้น ๆ จากขั้นมูลฐานที่ต่ำสุดคือความต้องการทางด้านร่างกาย จนถึงขั้นสูงสุด คือความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้และพัฒนาตนเองอย่างสมบูรณ์

3. อิทธิพลของประสบการณ์ในวัยเด็กด้อนต้น (Early Childhood Experiences) ซึ่งเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูเด็กของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โรได้แบ่งแบบฉบับของการเลี้ยงดูเด็กซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของบุคคลออกเป็น 3 แบบดังนี้

3.1 การเลี้ยงดูแบบไม่สนใจหรือไม่ยอมรับเด็ก (Avoidance of the Child) แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

- การเลี้ยงดูแบบไม่ยอมรับเด็ก (Rejecting) เนื่องจากมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเด็ก ผู้ปกครองจะละเลยไม่ให้ความสนใจต่อความคิดเห็นหรือความต้องการของเด็ก จะคอยดุว่าและลงโทษเด็ก มักมองเด็กในแง่ร้าย ไม่ชอบสังคม มีแนวโน้มที่จะเลือกอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลน้อย

- การเลี้ยงดูแบบละเลยเด็ก (Neglecting) ผู้ปกครองละเลยไม่เอาใจใส่รับผิดชอบและไม่ตอบสนองความต้องการด้านต่าง ๆ ของเด็ก แต่จะให้เฉพาะปัจจัยขั้นพื้นฐานบ้าง เด็กจะขาดความสุขและมักมองโลกในแง่ร้าย

3.2 การเลี้ยงดูด้วยอารมณ์ (Emotional Concentration on the Child) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ

- การเลี้ยงดูแบบปกป้องคุ้มครองมากเกินไป (Overprotecting) ผู้ปกครองปกป้องระแวดระวังเด็กทุกฝีก้าว ไม่ค่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ การเลี้ยงดูแบบนี้แม้จะสนองความต้องการด้านร่างกายและความปลอดภัยแก่เด็ก แต่จะเป็นการส่งเสริมให้เด็กพึ่งผู้ใหญ่มาก และมักจะทำให้เด็กกลายเป็นคนที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ตามแบบฉบับที่มีอยู่ ไม่ค่อยได้แสดงความริเริ่ม เด็กมีแนวโน้มที่จะเลือกอาชีพที่สัมพันธ์กับบุคคลน้อย
- การเลี้ยงดูแบบเข้มงวดหรือเรียกร้องจากเด็กมาก (Overdemanding) ผู้ปกครองจะคาดหวังความสำเร็จจากเด็กมาก วางมาตรฐานไว้สูง คาดหวังให้เด็กกระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างสมบูรณ์แบบ เด็กจะได้รับความรักก็ต่อเมื่อสามารถทำตามสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ได้สำเร็จ การเลี้ยงดูแบบนี้จะทำให้เด็กเกิดความเครียดสูง เด็กจะหาทางออกด้วยการก้าวร้าว หรือเก็บตัว เด็กจะมีแนวโน้มที่จะเลือกอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลน้อย

3.3 การเลี้ยงดูแบบยอมรับให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็ก (Acceptance of the Child) ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

- การเลี้ยงดูแบบไม่เข้มงวดต่อเด็ก ผู้ปกครองให้ความรักความอบอุ่นแก่เด็ก ตั้งกฎเกณฑ์เพื่อควบคุมความประพฤติของเด็กเพียงเล็กน้อยและไม่เข้มงวดต่อกฎเกณฑ์ เด็กได้รับความอบอุ่นและชอบสังคมกับผู้อื่น ๆ เด็กมีแนวโน้มที่จะเลือกอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับบุคคล
- การเลี้ยงดูแบบให้ความรัก (Loving) ผู้ปกครองให้ความรัก ความอบอุ่น ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน เด็กมีความสุข และได้รับการตอบสนองความต้องการ ชอบสังคม และมีแนวโน้มที่จะเลือกอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลมาก

ทฤษฎีการตัดสินใจของ กีแลท (Gelatt's Theory of Decision)

กีแลท (Gelatt) ได้เสนอแบบของการตัดสินใจในการเลือกอาชีพ เป็น 4 ขั้น ดังต่อไปนี้

1. ขั้นแรกบุคคลมีความต้องการตัดสินใจเลือกอาชีพหรือการศึกษา ได้กำหนดตัวเลือกเป็นจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายไว้เรียบร้อยแล้ว อาจจะมีตัวเลือกหลาย ๆ อย่างก็ได้

2. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลือกเหล่านั้น ถ้าหากเป็นตัวเลือกการศึกษาก็ควรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัคร หลักสูตร จำนวนผู้เรียนที่สถานศึกษารับไว้ได้ และค่าใช้จ่าย เป็นต้น และถ้าเป็นการเลือกอาชีพก็ควรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพ สวัสดิการที่ได้รับ รายได้ และการฝึกอบรมเพื่อเข้าสู่อาชีพ เป็นต้น นอกจากนี้บุคคลต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตนเองอีกด้วย เช่น ความสนใจ ค่านิยม ความสามารถ และทัศนคติ

3. ขั้นนี้บุคคลจะนำข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพหรือการศึกษาที่ได้รวบรวมไว้แล้วนั้นมาเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อทำนายถึงความเป็นไปได้และผลที่จะเกิดขึ้นหลังจากการตัดสินใจเลือกแล้ว

4. บุคคลทำความกระจ่างกับระบบค่านิยมของตน แล้วนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจเลือกตัวเลือกที่เหมาะสมกับตนให้มากที่สุด

5. บุคคลจะประเมินตัวเลือกทั้งหมดแล้วตัดสินใจแบบเด็ดขาด หรือแบบค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมอีก ถ้าเป็นการตัดสินใจแบบเด็ดขาด บุคคลก็จะประเมินถึงการทำนายผลที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจนั้นอีกครั้งเพื่อความมั่นใจ และถ้าหากเป็นการตัดสินใจแบบค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมอีกบุคคลก็จะกลับไปสู่ขั้นที่ 2 ใหม่ดำเนินการจนครบทุกขั้นจนสามารถตัดสินใจแบบเด็ดขาดได้

6. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

คำว่า “แรงจูงใจ” มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า Movere ซึ่งมีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า “To Move” อันมีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ” (To move a Person to a Course of Action) แรงจูงใจจึงมีอิทธิพลมากในการเรียนรู้ (นิยม สารรัตน์. 2524 : 24) ดังที่นักจิตวิทยาบางท่านได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ในแง่มุมที่น่าสนใจเช่น

P.T Young ให้ความหมายของการจูงใจว่า “เป็นกระบวนการของการกระตุ้นให้เกิดการกระทำสนับสนุนความก้าวหน้าของกิจการที่กระทำ และกำหนดแบบแผนของกิจการที่กระทำ”

N.R.F. Maire กล่าวว่า “การจูงใจเป็นกระบวนการ ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่”

จึงพอสรุปได้ การจูงใจเป็นกระบวนการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง ถ้ามีแรงจูงใจมาก พฤติกรรมจะมีพลังมาก ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์จึงเกิดจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2544 : 120)

นักจิตวิทยาได้เสนอทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ เพื่ออธิบายว่า การที่จะให้บุคคลเกิดแรงจูงใจมีพฤติกรรมอย่างไร พฤติกรรมบางพฤติกรรมเกิดจากสาเหตุที่ซับซ้อน พฤติกรรมบางอย่างถึงแม้จะเหมือนกันแต่สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมก็แตกต่างกันออกไป ดังนั้น ทฤษฎีที่จะอธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจ จึงมีหลายแนวคิดคือ

มาสโลว์ (Maslow. 1954 : 80-92)

ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ หรือที่นิยมเรียกกันว่า ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ซึ่งอธิบายว่า มนุษย์มีความต้องการอยู่ตลอดเวลาไม่มีที่สิ้นสุด กล่าวคือ เมื่อได้รับการตอบสนองหรือความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว ย่อมจะแสวงหาสิ่งอื่นต่อไปอีก หรือเกิดความต้องการสิ่งใหม่ขึ้นมาอีก โดยเริ่มจากความต้องการขั้นมูลฐานได้แก่

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physical Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน หรือเป็นสิ่งจำเป็นต่อการอยู่รอดของมนุษย์ เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองมีความปลอดภัยในชีวิต

3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belonging and Love Needs) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นรัก ต้องการความอบอุ่น มีส่วนร่วมในความรับผิดชอบร่วมเป็นเจ้าของกิจการต่าง ๆ เข้าร่วมเป็นสมาชิกในหมู่คณะ เป็นต้น

4. ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการด้านชื่อเสียง ความร่ำรวย ฐานะทางสังคม การยอมรับนับถือตนเอง การยอมรับจากสังคม เป็นต้น

5. ความต้องการสัจจการแห่งตน (Needs for Self-Actualisation) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจในสังคม ได้แก่ ความต้องการเข้าใจในตนเองอย่างถ่องแท้ เข้าใจความเป็นจริงของชีวิต เป็นต้น

ทฤษฎีของเบย์ตอน (Bayton)

กิติ ตยัคคานนท์ (2533 : 128) ได้สรุปทฤษฎีของ เบย์ตอน ว่าความต้องการจิตใจของมนุษย์ มี 3 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการมีความรักและมีพรรคพวก เป็นความต้องการทางจิตใจขั้นต่อเนื่องจากเราอยู่ในสังคม ถ้าเขาไม่รับเราเข้าเป็นพรรคพวกเราก็อยู่กับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้าเป็นพรรคพวกนั้นก็ขึ้นอยู่กับตัวเรา โดยต้องยึดหลักที่ว่า ถ้าต้องการจากเขาเราต้องให้เขาก่อน หรือถ้าต้องการให้เขารักเรา เราต้องรักเขาก่อน

2. ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ และความเด่น เมื่อเรามีพรรคมีพวก และทำให้ใคร ๆ รักใคร่แล้ว เราก็มีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือตัณหาของมนษย์นั้นไม่มีวันสิ้นสด สิ่งที่เราต้องการต่อไปอีกก็คือเกียรติยศชื่อเสียง ซึ่งจะทำให้คนอื่นยอมรับนับถือและยกย่องเขา และก็จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น

3. ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศชื่อเสียง และความเด่นนั้นได้คงอยู่ตลอดไปเมื่อสามารถกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียง และความเด่นแล้วทุกคนก็ต้องการที่จะรักษาสภาพนั้นไว้ให้คงอยู่กับคนตลอดกาล นับว่าเป็นความสำเร็จสมหวังในชีวิต

ทฤษฎีความต้องการความสำเร็จ (The Need to Achieve Theory)

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961 : 121-126) นักจิตวิทยาได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการความสำเร็จพบว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงทั้งหลาย แตกต่างกับบุคคลอื่นโดยทั่วไป โดยจะมีลักษณะดังนี้

1. มีความรับผิดชอบสูงแสวงหาโอกาสเพื่อจะได้มีโอกาสในการรับผิดชอบแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ พวกนี้จะมีความปรารถนาจะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สูงขึ้นกว่าเดิมอยู่เสมอ

2. มีเป้าหมายระดับกลาง เพราะหากไม่ประสบผลสำเร็จแล้วจะรู้สึกไม่สบายใจ ดังนั้นจึงไม่ตั้งเป้าหมายไว้สูงเกินไปเพื่อลดความเสี่ยง และให้ความเชื่อมั่นในความสำเร็จสูง

3. ต้องการได้รับข้อมูลที่ทันการเกี่ยวกับงานของคน ว่าสำเร็จหรือล้มเหลว เพื่อการตัดสินใจของคนในงานครั้งต่อไป

4. ต้องการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีความสามารถ เพื่อที่เขาจะได้พยายามปรับปรุงความสามารถให้ทัดเทียมผู้ที่มีความสามารถ ความรู้สึกเช่นนี้จะเป็นแรงจูงใจให้เกิดความมานะที่จะประสบความสำเร็จที่สูงต่อไป

ทฤษฎีแรงจูงใจของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg. 1959 : 60-63)

เฮิร์ซเบิร์ก ได้สร้างทฤษฎีนี้ขึ้นมาโดยได้ลบล้างความเชื่อว่าเงินเป็นเพียงสิ่งเดียวที่กระตุ้นให้คนอยากจะทำงาน จากการสัมภาษณ์วิศวกรและนักบัญชี 200 คน จากโรงงานอุตสาหกรรมในเมืองพิทสเบิร์ก มลรัฐเพลซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อจะหาว่าองค์ประกอบที่จะมีความสัมพันธ์กับความรู้สึก มีความสุขในการทำงาน สรุปว่า องค์ประกอบที่สำคัญทำให้เกิดความพอใจงานจะไม่เหมือนกับองค์ประกอบที่จะนำไปสู่ความไม่พอใจงาน

สิ่งที่สร้างความไม่พอใจในงาน มีดังนี้

1. นโยบายและการบริหารงานขององค์การ
2. การบังคับบัญชา การนิเทศงาน (เทคนิคการทำงาน)
3. เงินเดือนค่าจ้าง
4. สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในที่ทำงาน

สิ่งที่สร้างความพึงพอใจหรือเป็นปัจจัยกระตุ้นจูงใจให้คนทำงาน มีดังนี้

1. ความสำเร็จของงาน
2. การได้รับการยกย่อง
3. ลักษณะของงานท้าทายความสามารถ
4. ความรับผิดชอบ

สรุปว่า แรงจูงใจของแต่ละบุคคลนั้นจะมีลักษณะที่มีความแตกต่างกันออกไปทำให้ความต้องการ แรงขับ เป้าหมาย หรือแรงกระตุ้นของแต่ละบุคคลนั้น มีการรับรู้ที่แตกต่างกันออกไปด้วย บุคคลใดก็ตามที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเรียนรู้ ย่อมทำให้เกิดความเข้มของแรงจูงใจในการที่อยากจะรู้ในสิ่งนั้นและสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างง่าย การรับรู้สิ่งต่าง ๆ จึงเป็นไปตามลักษณะของแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล ดังนั้น แรงจูงใจในการเรียนรู้อาจจะเกิดขึ้นมาได้ด้วยสาเหตุสำคัญประการหนึ่งก็คือ เกิดจากผู้เรียนเอง เกิดจากธรรมชาติความต้องการ และลักษณะนิสัยของผู้เรียนแต่ละคน

7. ประเภทของแรงจูงใจ

เอนกกุล กรีแสง (2526 : 33-39) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในภายหลัง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 18-19) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Instrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการหรือการแสดงพฤติกรรมบางอย่างตามความชอบของตัวเอง เพราะฉะนั้นบุคคลใดก็ตามที่มีแรงจูงใจภายในย่อมจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยความพอใจและยินดีในงาน และนักจิตวิทยา เชื่อว่า แรงจูงใจภายในมีความสำคัญมากกว่าแรงจูงใจภายนอก

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับแรงกระตุ้นจากภายนอกทำให้มองเห็นจุดหมายปลายทางและนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่เกิดจากแรงจูงใจภายนอกเกือบทั้งสิ้น

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 227) ได้แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลมองเห็นคุณค่าที่จะกระทำด้วยความเต็มใจ หรือสภาวะบุคคลที่มีความต้องการ และอยากแสดงพฤติกรรมบางสิ่งบางอย่างด้วยเหตุผลและด้วยความชอบของตัวเอง ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ค่านิยม ความสามารถประสบการณ์เดิมของบุคคล ดังนั้น นักจิตวิทยาเชื่อว่าแรงจูงใจภายใน มีความสำคัญกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลทำให้บุคคลนั้นประสบความสำเร็จมากกว่า เช่น ความพอใจความสำเร็จ

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก เช่น การให้รางวัล การลงโทษ การแข่งขัน การตำหนิ การยกย่องชมเชย สิ่งเหล่านี้ทำให้มองเห็นจุดหมาย และนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไป เช่น บุคลิกภาพ

แรงจูงใจถ้าแบ่งตามที่มาก็สามารถแบ่งได้แรงจูงใจทางด้านร่างกาย และแรงจูงใจทางด้านสังคม แรงจูงใจทางร่างกายจะมีสูงมากในวัยเด็กตอนต้น และผู้ใหญ่ตอนปลาย ส่วนแรงจูงใจด้านสังคมก็จะเกิดหลังจากการเรียนรู้ในสังคม ต้องการได้รับการยกย่อง เกียรติยศชื่อเสียง ตลอดจนความสำเร็จในชีวิต แรงจูงใจสามารถแบ่งตามเหตุผลของการแสดงออกพฤติกรรมโดยแบ่งแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจภายในมีคุณค่ากว่าแรงจูงใจภายนอก แต่แรงจูงใจภายในปลูกฝังให้เกิดแก่ผู้เรียนได้ยากกว่า ดังนั้น ในการใช้แรงจูงใจกับการเรียนนั้นจะใช้แรงจูงใจภายนอกเสียก่อน แล้วจึงสร้างแรงจูงใจภายในทีหลัง

มอร์แกน และคิง (Morgan and King. 1966 : 281)

1. ความต้องการผูกพันกับผู้อื่น (Affiliation Needs) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงจำเป็นต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นนอกเหนือจากพ่อแม่ พี่น้อง ความผูกพันกันนั้นทำให้เกิดความพึงพอใจและสบายใจในการที่จะอยู่ร่วมกันหรือทำงานเกี่ยวข้องกันเพื่อสนองความต้องการต่าง ๆ

2. ความต้องการฐานะ (Status Needs) ในชุมชนที่อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมากการแบ่งแยกระดับชั้นจะเกิดขึ้นเสมอ คนส่วนมากจึงพยายามจะสร้างฐานะของตนเองให้ทัดเทียมหรือให้ดีกว่าคนอื่น ๆ ในสังคมเดียวกันซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น อยากได้ตำแหน่ง (Rank) อยากได้เกียรติยศและอำนาจ (Prestige and Power)

8. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

แรงจูงใจที่ส่งผล หรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจใฝสัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝสัมฤทธิ์ที่สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (ประหยัด ทองมาก. 2539 : 48, อ้างอิงจาก รังรอง สีทองดี. 2535 : 37)

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีผู้กล่าวไว้หลายทัศนะด้วยกันดังนี้

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 : 19) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่ปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน

3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แต่งต่างกัน
4. ภูมิลำเนาของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่า แรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดีไม่ต้องทำงานหนักและที่สำคัญก็คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมี ใจรัก และชอบที่จะทำด้วย เป็นต้น บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการสนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อนเมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ ในการเข้าศึกษาของคนกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือคนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ และเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

กล่าวโดยสรุปแรงจูงใจในการศึกษาต่อ จะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม คุณภาพการจัดการศึกษา ด้านชื่อเสียงของสถานศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ และด้านความสนใจของตนเอง

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

รังรอง สีทองดี (2535 : 253) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรสและอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน แต่นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : 74-76) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองทำงานบริษัทเอกชนเป็นสิ่งจูงใจให้นิสิตเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อัมพร ณ สงขลา (2539 : 76) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านลักษณะสถาบัน ด้านบริบทของสังคม ด้านการประกอบอาชีพ ด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น พบว่า เหตุจูงใจในการ

ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ รวมทุกด้านเป็นเหตุจูงใจปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุจูงใจมาก ด้านลักษณะสถาบันและด้านบริบทของสังคม เป็นเหตุจูงใจปานกลาง ส่วนด้านการทำตามต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจน้อย

จิราภรณ์ ไหวดี (2541 : 89) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 ในด้านแรงจูงใจศึกษาต่อทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา และด้านทั่วไป พบว่า แรงจูงใจของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านการชักจูงจากบุคคลอื่นและสื่อ นอกนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน

สว่างจิตร์ พัชรมณีปกรณ์ (2541 : 81) ได้ศึกษาเรื่องเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์มากที่สุด ได้แก่ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ รองลงมาคือด้านการยอมรับในสังคม ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

พันโทเปรมชัย สโรบล (2542 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า เหตุจูงใจ 6 ด้าน คือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจในระดับมาก นักเรียนเตรียมทหารที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองต่อเดือนและการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 64) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศต่างกันและอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

รวิพร นีลดานุวงศ์ (2544 : 56-58) ได้ศึกษาเรื่อง สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะ นิสิตที่เรียนในระดับปริญญาตรี มีความรู้ ความเข้าใจเชิงสติปัญญามีความเป็นตัวของตัวเองจึงทำให้บุคคลด้านที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับสิ่งจูงใจปานกลาง

สุขนิตย์ จันทร์ตรี (2544 : 91) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ระบบพิเศษของนิสิตศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นิสิตโดยรวมมีแรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีแรงจูงใจสูงที่สุดคือ ด้านการเรียนเพื่อรู้ รองลงมาคือ ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการจัดบริการการศึกษาตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ระบบพิเศษมีความคาดหวังที่จะได้รับความรู้ ได้รับการพัฒนาทางด้านสังคม และเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมไปถึงความคาดหวังที่จะได้รับบริการด้านการจัดการศึกษาอย่างดีจากศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วิจิตร เฟื่องฟูตระกูล (2545 : 75-76) ได้ศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุผลในการตัดสินใจเรียนด้านการยอมรับในสังคมและด้านความถนัดและความสนใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเหตุผลในการตัดสินใจเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการ

นันทา ศรีส่งทรัพย์ (2545 : 50) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม และด้านสถาบัน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

พนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ (2545 : 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการสนับสนุนของผู้อื่น

งานวิจัยต่างประเทศ

โรเซนเบิร์ก เอ็ม และ อี ปีเตอร์ (Roseberg, M. and E. Peter. 1970 : 215-216) ได้ศึกษารวบรวมค่านิยมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ผลปรากฏว่าค่านิยมที่สำคัญมิได้อยู่ที่มีรายได้และเกียรติภูมิสูงเท่านั้น แต่อยู่ที่ความพอใจด้านอื่น ๆ อีก เช่น เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความสามารถและความถนัดพิเศษ เปิดโอกาสให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นมากกว่าที่จะอยู่กับวัตถสิ่งของ ได้ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้เต็มที่ มีอิสระ เป็นงานที่มีรายได้ดี มีอนาคตที่มั่นคงปลอดภัย และทำให้มีเกียรติและสถานภาพทางสังคมสูง

ฟูลไบร์ท, นิวซีแลนด์ (Fulbright, New Zeland. 2003). ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกมหาวิทยาลัยในประเทศสหรัฐอเมริกา ของนิสิตชาวนิวซีแลนด์ ปรากฏผลว่า สิ่งที่พิจารณาในการเลือกเข้ามหาวิทยาลัยมีดังนี้

ระดับปริญญาตรี

1. สาขาวิชาเอกที่เปิดสอน
2. จุดเด่นของหลักสูตร
3. วิธีการคัดเลือก (ความยากง่ายในการเข้าศึกษา)
4. ค่าเล่าเรียน และทุนสนับสนุน
5. ปริญญาบัตรได้รับการรับรองสถานะ
6. สิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิชาการ
7. มหาวิทยาลัยเป็นของรัฐบาล หรือเอกชน เป็นสหศึกษา หรือแยก ชาย-หญิง
8. ทำเลที่ตั้ง
9. จำนวนนิสิตที่สมัครเรียน
10. ชีวิตในมหาวิทยาลัยและกีฬา
11. ที่พัก
12. การบริการสำหรับนักศึกษาต่างชาติ

ระดับบัณฑิตศึกษา

1. มีความประสงค์ว่าศึกษาอะไร
2. หาหลักสูตรที่มีจุดเด่น
3. อย่าสนใจเฉพาะมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงด้านการวิจัยในสหรัฐอเมริกา มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะมีค่าใช้จ่ายสูงและเข้าศึกษาต่อยาก มหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรดี ๆ ในสาขาที่สนใจศึกษาไม่จำเป็นต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง
4. ให้จดบันทึกชื่อผู้ที่มีผลงานวิจัยในสาขาที่สนใจ และค้นหาว่าบุคคลดังกล่าวสอนอยู่ที่ไหนบ้าง

5. ขอคำปรึกษาจากนักวิชาการชาวนิวซีแลนด์ในสาขาที่สนใจ

6. ขอคำปรึกษาจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสหรัฐอเมริกา สำหรับสาขาที่สนใจซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในประเทศนิวซีแลนด์

7. ใช้อินเตอร์เน็ตในการสืบหาข้อมูลจากมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้การศึกษาครั้งนี้ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวนทั้งสิ้น 360 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มประชากรทั้งหมด ยกเว้นนิสิตที่ใช้ในการศึกษาเพื่อทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม (tryout) จำนวน 60 คน คงเหลือเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยจะสร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1	เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2	เป็นคำถามเกี่ยวกับเหตุผลด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

สำหรับข้อคำถามในตอนที่ 2 นั้น มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดค่าน้ำหนักแต่ละมาตราส่วนดังนี้คือ

เหตุผลมากที่สุด	4	คะแนน
เหตุผลมาก	3	คะแนน
เหตุผลน้อย	2	คะแนน
เหตุผลน้อยที่สุด	1	คะแนน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. สำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสภาพโดยทั่วไป และเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยการสอบถามนิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต รวมทั้งแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่จะศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร งานวิจัย และจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นจากประชากร เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลการตัดสินใจศึกษา โดยกำหนดขอบเขตและเนื้อหาให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการวิจัยทั้ง 5 ด้าน โดยแต่ละด้าน สร้างจำนวนข้อดังนี้

3.1 ด้านเศรษฐกิจ	จำนวน 8 ข้อ
3.2 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	จำนวน 10 ข้อ
3.3 ด้านการประกอบอาชีพ	จำนวน 7 ข้อ
3.4 ด้านความสนใจของตนเอง	จำนวน 11 ข้อ
3.5 ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	จำนวน 7 ข้อ

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบและเสนอแนะเพิ่มเติม

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย และอาจารย์ณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพินิจ

6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ (Tryout)

7. นำแบบสอบถามไปทดลอง (Tryout) ใช้กับนิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขอให้ออกหนังสือขอความร่วมมือไปยัง คณบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ติดต่อกับอาจารย์ที่สอนนิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ เพื่อขอความร่วมมือและอนุญาตให้นิสิตตอบแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนนิสิต

4. นำแบบสอบถาม ซึ่งหาคุณภาพแล้วไปให้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา โดยผู้วิจัยชี้แจงให้นิสิตเข้าใจในวัตถุประสงค์ และอธิบายวิธีตอบแบบสอบถามก่อนให้ทุกคนเริ่มต้นตอบแบบสอบถาม

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยกระทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer plus) โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้ โดยแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

คะแนน 3.51 - 4.00 หมายถึง เป็นระดับเหตุผลมากที่สุด
คะแนน 2.51 - 3.50 หมายถึง เป็นระดับเหตุผลมาก
คะแนน 1.51 - 2.50 หมายถึง เป็นระดับเหตุผลน้อย
คะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึง เป็นระดับเหตุผลน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนิสิตระดับปริญญาโท ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
   1.1 ค่าร้อยละ
   1.2 หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 35)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ตัวกลางเลขคณิตหรือค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 65)

$$S = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - \left(\sum X\right)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 132)

$$t = \frac{\bar{X}_{สูง} - \bar{X}_{ต่ำ}}{\sqrt{\frac{S^2_{สูง}}{n_{สูง}} + \frac{S^2_{ต่ำ}}{n_{ต่ำ}}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที

$\bar{X}_{สูง}$, $\bar{X}_{ต่ำ}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูงและต่ำตามลำดับ

$S^2_{สูง}$, $S^2_{ต่ำ}$ แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูงและต่ำ

n แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่มซึ่งเท่ากัน

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 125-126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2}\right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n แทน จำนวนข้อ

S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

3. สถิติทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มใช้ t – test for independent samples โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 166)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) โดยใช้สูตรของ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 236)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F – distribution

MS_B แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ถ้าพบความแตกต่างระหว่างสองกลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยใช้วิธีการของเชฟเฟ่ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 248)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายของข้อมูลและการแปลผลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนนิสิต
$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของ t (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงของ F (F-distribution)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Squares)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ใน 5 ด้าน โดยจำแนกตามตัวแปร ระดับชั้น วิชาเอก สภาพการเรียน คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และประสบการณ์ในการทำงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น วิชาเอก สภาพการเรียน คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของนิสิตจำแนกตามระดับชั้น วิชาเอก สภาพการเรียน คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
1. ระดับชั้น		
ปริญญาโทชั้นปีที่ 1	163	54.30
ปริญญาโทชั้นปีที่ 2	137	45.70
รวม	300	100.00
2. วิชาเอก		
การตลาด	147	49.00
การจัดการ	153	51.00
รวม	300	100.00
3. สภาพการเรียน		
ภาคปกติ	69	23.00
ภาคพิเศษ	231	77.00
รวม	300	100.00

ตาราง (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	คิดเป็น (ร้อยละ)
4. คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี		
มนุษยศาสตร์	22	7.30
บริหารธุรกิจ	150	50.00
วิทยาศาสตร์	27	9.00
วิศวกรรมศาสตร์	28	9.30
อื่น ๆ	73	24.30
รวม	300	100.00
5. รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	42	14.00
10,000-19,999 บาท	104	34.70
20,000-29,999 บาท	72	24.00
30,000 บาทขึ้นไป	82	27.30
รวม	300	100.00
6. อาชีพ		
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	37	12.30
พนักงานองค์กรเอกชน	201	67.00
ประกอบอาชีพส่วนตัว	26	8.70
อาชีพอื่น ๆ	36	12.00
รวม	300	100.00
7. ประสบการณ์ในการทำงาน		
ต่ำกว่า 5 ปี	125	41.70
5-10 ปี	112	37.30
11-15 ปี	39	13.00
16 ปีขึ้นไป	24	8.00
รวม	300	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 300 คน ส่วนใหญ่เป็นนิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 (54.30%) วิชาเอกการจัดการ (51.00%) ภาคพิเศษ (77.00%) สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ (50.00%) รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน 10,000-19,999 บาท (34.70%) อาชีพพนักงานองค์กรเอกชน (67.00%) ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี (41.70%)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังตาราง 2-7

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม และรายด้าน

เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	$\overline{X}$	S	ระดับเหตุผล
ด้านเศรษฐกิจ	2.86	0.40	มาก
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	2.78	0.42	มาก
ด้านการประกอบอาชีพ	3.08	0.44	มาก
ด้านความสนใจของตนเอง	3.16	0.40	มาก
ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	2.60	0.55	มาก
รวม	2.89	0.29	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่านิสิตมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมและรายข้อ

เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	$\overline{X}$	S	ระดับเหตุผล
ด้านเศรษฐกิจ			
1. มีโอกาสประกอบอาชีพที่ตนชอบ	3.11	0.62	มาก
2. มีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ	3.28	0.63	มาก
3. สามารถหารายได้พิเศษเมื่อสำเร็จการศึกษา	2.78	0.79	มาก
4. สามารถประกอบอาชีพระหว่างเรียน	2.57	0.85	มาก
5. ค่าใช้จ่ายในการเรียนโดยรวมไม่สูงมากนัก	2.41	0.79	น้อย
6. มีโอกาสประกอบอาชีพอิสระที่ทำให้มีรายได้สูง	2.77	0.78	มาก
7. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน	3.05	0.60	มาก
8. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับวุฒิทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	2.90	0.85	มาก
รวม	2.86	0.40	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่านิสิตมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 5 ค่าใช้จ่ายในการเรียนโดยรวมไม่สูงมากนัก มีเหตุผลอยู่ในระดับน้อย ส่วนเหตุผลข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย โดยรวมและรายข้อ

เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	$\overline{X}$	S	ระดับเหตุผล
ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย			
1. เข้ามาศึกษาเพราะมีความศรัทธาในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	2.91	0.61	มาก
2. มหาวิทยาลัยมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ความเจริญแก่สังคม	2.89	0.58	มาก
3. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ	2.87	0.62	มาก
4. มหาวิทยาลัยเปิดสอนหลักสูตรที่ผู้เรียนมีความต้องการ	3.10	0.64	มาก
5. ความรู้ความสามารถของคณาจารย์	3.06	0.58	มาก
6. เคยได้รับรู้เกี่ยวกับระบบการทำงานของคณาจารย์ว่ามีประสิทธิภาพ	2.56	0.73	มาก
7. บุคลิกภาพของคณาจารย์น่าศรัทธา	2.93	0.59	มาก
8. คณาจารย์มีอัธยาศัยดี	3.06	0.58	มาก
9. มีความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้มาก่อน	2.17	0.88	น้อย
10. ความมีชื่อเสียงของประธานบริหารหลักสูตร	2.40	0.75	น้อย
รวม	2.78	0.42	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่านิสิตมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 9 มีความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้มาก่อน และข้อ 10 ความมีชื่อเสียงของประธานบริหารหลักสูตร มีเหตุผลอยู่ในระดับน้อย ส่วนเหตุผลข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ โดยรวมและรายข้อ

เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	$\overline{X}$	S	ระดับเหตุผล
ด้านการประกอบอาชีพ			
1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	3.44	0.57	มาก
2. เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ	3.49	0.54	มาก
3. เพื่อเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน	3.06	0.78	มาก
4. เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคงในวิชาชีพ	3.31	0.60	มาก
5. ต้องการเปลี่ยนอาชีพใหม่เมื่อจบการศึกษา	2.92	0.88	มาก
6. เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นคนสำคัญขององค์กร	2.70	0.75	มาก
7. มีอำนาจต่อรองกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่	2.64	0.79	มาก
รวม	3.08	0.44	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่านิสิตมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านการประกอบอาชีพโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านความสนใจของตนเอง โดยรวมและรายข้อ

เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	$\overline{X}$	S	ระดับเหตุผล
ด้านความสนใจของตนเอง			
1. ต้องการความเจริญก้าวหน้าในชีวิต	3.61	0.52	มากที่สุด
2. ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์จากชั้นเรียน	3.61	0.52	มากที่สุด
3. ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น	3.00	0.87	มาก
4. ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน	2.89	0.75	มาก
5. ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของสังคมที่นิสิตอาศัยอยู่	2.88	0.76	มาก
6. เพื่อเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของวงศ์ตระกูล	3.07	0.76	มาก
7. เมื่อจบการศึกษาแล้ว สามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้หลายสถาบัน	2.81	0.78	มาก
8. นำความรู้ไปถ่ายทอดให้แก่ผู้สนใจเรียนทางด้านบริหารธุรกิจ	2.88	0.69	มาก
9. วิชาที่เรียนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	3.04	0.65	มาก
10. ขยายโลกทัศน์ของตนเองทางด้านบริหารธุรกิจ	3.51	0.55	มากที่สุด
11. สนใจความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	3.45	0.54	มาก
รวม	3.16	0.40	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่านิสิตมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านความสนใจของตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1. ต้องการความเจริญก้าวหน้าในชีวิต ข้อ 2 ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์จากชั้นเรียน และข้อ 10. ขยายโลกทัศน์ของตนเองทางด้านบริหารธุรกิจ มีเหตุผลอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนเหตุผลข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย โดยรวมและรายข้อ

เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	$\overline{X}$	S	ระดับเหตุผล
ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย			
1. มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้สถานที่ทำงาน	2.48	1.07	น้อย
2. มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้ที่พักอาศัย	2.52	1.02	มาก
3. มหาวิทยาลัยอยู่ในย่านธุรกิจ	2.72	0.82	มาก
4. การเดินทางสะดวกสบาย	3.01	0.75	มาก
5. มีสถานที่ให้นิสิตพบปะสังสรรค์	2.50	0.76	น้อย
6. มีบริเวณที่จอดรถเพียงพอ	2.24	0.83	น้อย
7. บรรยากาศของมหาวิทยาลัยมีความร่มรื่น	2.75	0.64	มาก
รวม	2.60	0.55	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่านิสิตมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1. มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้ที่ทำงาน ข้อ 5 มีสถานที่ให้นิสิตพบปะสังสรรค์ และข้อ 6 มีบริเวณที่จอดรถเพียงพอ มีเหตุผลในระดับน้อย ส่วนเหตุผลข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 5 ด้าน โดยจำแนกตามระดับชั้น วิชาเอก สภาพการเรียน คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และประสบการณ์ในการทำงาน ดังแสดงในตาราง 8-18

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับชั้น

เหตุผลในการตัดสินใจศึกษา	ปริญญาโทชั้นปีที่ 1 (N=163)			ปริญญาโทชั้นปีที่ 2 (N=137)			t	P
	$\bar{X}$	S	ระดับ	$\bar{X}$	S	ระดับ		
1. ด้านเศรษฐกิจ	2.89	0.39	มาก	2.83	0.42	มาก	1.39	0.16
2. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	2.83	0.38	มาก	2.73	0.46	มาก	2.15*	0.03
3. ด้านการประกอบอาชีพ	3.12	0.41	มาก	3.04	0.48	มาก	1.54	0.13
4. ด้านความสนใจของตนเอง	3.21	0.39	มาก	3.10	0.41	มาก	2.41**	0.01
5. ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	2.62	0.53	มาก	2.59	0.60	มาก	0.45	0.67
รวม	2.93	0.27	มาก	2.86	0.31	มาก	2.12*	0.02

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่านิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 และระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 2 มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ส่วนด้านเศรษฐกิจ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวิชาเอก

เหตุผลในการตัดสินใจศึกษา	การตลาด (N=153)			การจัดการ (N=147)			t	P
	$\overline{X}$	S	ระดับ	$\overline{X}$	S	ระดับ		
1. ด้านเศรษฐกิจ	2.89	0.39	มาก	2.84	0.41	มาก	1.18	0.24
2. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	2.80	0.42	มาก	2.77	0.42	มาก	0.61	0.54
3. ด้านการประกอบอาชีพ	3.09	0.41	มาก	3.08	0.47	มาก	0.14	0.58
4. ด้านความสนใจของตนเอง	3.21	0.39	มาก	3.12	0.40	มาก	1.79	0.07
5. ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	2.63	0.56	มาก	2.58	0.55	มาก	0.73	0.46
รวม	2.92	0.28	มาก	2.88	0.30	มาก	1.31	0.19

จากตาราง 9 แสดงว่านิสิตวิชาเอกการตลาด และวิชาเอกการจัดการ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสภาพการเรียน

เหตุผลในการตัดสินใจศึกษา	ภาคปกติ (N=69)			ภาคพิเศษ (N=231)			t	P
	$\overline{X}$	S	ระดับ	$\overline{X}$	S	ระดับ		
1. ด้านเศรษฐกิจ	3.04	0.35	มาก	2.81	0.40	มาก	4.42**	0.00
2. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	2.92	0.39	มาก	2.74	0.42	มาก	3.11**	0.00
3. ด้านการประกอบอาชีพ	3.15	0.47	มาก	30.6	0.43	มาก	1.47	0.14
4. ด้านความสนใจของตนเอง	3.25	0.39	มาก	3.14	0.40	มาก	2.13*	0.03
5. ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	2.46	0.52	น้อย	2.65	0.57	มาก	-2.46**	0.01
รวม	2.97	0.24	มาก	2.88	0.30	มาก	2.16*	0.03

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงว่านิสิตภาคปกติ และภาคพิเศษ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ส่วนด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี

เหตุผลในการตัดสินใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.64	0.41	2.59*	0.03
	ภายในกลุ่ม	295	46.58	0.15		
	รวม	299	48.22			
2. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	4	1.60	0.40	2.29*	0.05
	ภายในกลุ่ม	295	51.49	0.17		
	รวม	299	53.09			
3. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.06	0.26	1.37	0.24
	ภายในกลุ่ม	295	57.28	0.19		
	รวม	299	58.34			
4. ด้านความสนใจของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4	1.54	0.38	2.42*	0.04
	ภายในกลุ่ม	295	47.02	0.15		
	รวม	299	48.57			
5. ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	4	0.45	0.11	0.36	0.83
	ภายในกลุ่ม	295	93.26	0.31		
	รวม	299	93.72			
รวมทั้ง 5 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	4	0.74	0.18	2.20	0.06
	ภายในกลุ่ม	295	25.01	0.01		
	รวม	299	25.76			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่านิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านความในใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ส่วนด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างคู่ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเหตุผลของนิสิตในการตัดสิตใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และด้านความสนใจของตนเอง จำแนกตามคณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นรายคู่

ด้านเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	มนุษยศาสตร์ 2.88	บริหารธุรกิจ 2.91	วิทยาศาสตร์ 2.90	วิศวกรรมศาสตร์ 2.71	อื่น ๆ 2.77
มนุษยศาสตร์	2.88		0.03	0.02	-0.17	-0.11
บริหารธุรกิจ	2.91			-0.09	-0.20	0.14*
วิทยาศาสตร์	2.90				0.19	0.13
วิศวกรรมศาสตร์	2.71					0.06
อื่น ๆ	2.77					

ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	มนุษยศาสตร์ 2.62	บริหารธุรกิจ 2.80	วิทยาศาสตร์ 2.93	วิศวกรรมศาสตร์ 2.66	อื่น ๆ 2.78
มนุษยศาสตร์	2.62		0.18	0.31*	0.04	0.16
บริหารธุรกิจ	2.80			-0.13	-0.14	0.02
วิทยาศาสตร์	2.93				0.27	0.15
วิศวกรรมศาสตร์	2.66					0.12
อื่น ๆ	2.78					

ด้านความสนใจของตนเอง	$\bar{X}$	มนุษยศาสตร์ 2.99	บริหารธุรกิจ 3.22	วิทยาศาสตร์ 3.13	วิศวกรรมศาสตร์ 3.04	อื่น ๆ 3.15
มนุษยศาสตร์	2.99		0.23*	0.14	0.05	0.16
บริหารธุรกิจ	3.22			0.09	0.18	0.07
วิทยาศาสตร์	3.13				0.09	0.02
วิศวกรรมศาสตร์	3.04					0.11
อื่น ๆ	3.15					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า

นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะอื่น ๆ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านเศรษฐกิจ มากกว่านิสิตที่จบการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตที่จบการศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านความสนใจของตนเองมากกว่านิสิตที่จบการศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน

เหตุผลในการตัดสินใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.01	0.34	2.13	0.09
	ภายในกลุ่ม	296	47.20	0.15		
	รวม	299	48.22			
2. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.01	0.33	1.91	0.13
	ภายในกลุ่ม	296	52.08	0.17		
	รวม	299	43.09			
3. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.12	0.70	3.73**	0.01
	ภายในกลุ่ม	296	56.22	0.19		
	รวม	299	58.34			
4. ด้านความสนใจของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	0.99	0.33	2.06	0.10
	ภายในกลุ่ม	296	47.57	0.16		
	รวม	299	48.57			
5. ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	3	3.71	1.23	4.06**	0.00
	ภายในกลุ่ม	296	90.01	0.30		
	รวม	299	93.72			
รวมทั้ง 5 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.36	0.12	1.42	0.23
	ภายในกลุ่ม	296	25.39	0.01		
	รวม	299	25.76			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 แสดงว่า นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านความสนใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านการประกอบอาชีพและด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันในคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย จำแนกตามรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน

ด้านการประกอบอาชีพ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10,000บาท	10,000-19,999 บาท	20,000-29,999 บาท	30,000 บาทขึ้นไป
		2.92	2.88	2.89	2.76
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2.92		-0.04	-0.03	-0.16
10,000-19,999 บาท	2.88			0.01	0.18*
20,000-29,999 บาท	2.89				0.20*
300,000 บาทขึ้นไป	2.76				

ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 10,000 บาท	10,000-19,999 บาท	20,000-29,999 บาท	30,000 บาทขึ้นไป
		2.34	2.63	2.60	2.69
ต่ำกว่า 10,000 บาท	2.34		0.30**	0.26	0.36**
10,000-19,999 บาท	2.63			-0.03	0.06
20,000-29,999 บาท	2.60				0.09
300,000 บาทขึ้นไป	2.69				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 แสดงว่า

นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไป มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านการประกอบอาชีพมากกว่านิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 10,000–19,999 บาท และ 20,000–29,999 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 10,000 –19,999 บาท และ 30,000 บาท ขึ้นไป มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ

เหตุผลในการตัดสินใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.77	0.25	1.61	0.18
	ภายในกลุ่ม	296	47.45	0.16		
	รวม	299	48.22			
2. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.03	0.34	1.96	0.11
	ภายในกลุ่ม	296	52.06	0.17		
	รวม	299	43.09			
3. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.20	0.40	2.07	0.10
	ภายในกลุ่ม	296	57.14	0.19		
	รวม	299	58.34			
4. ด้านความสนใจของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	0.96	0.32	1.99	0.11
	ภายในกลุ่ม	296	47.60	0.16		
	รวม	299	48.57			
5. ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	3	4.26	1.42	4.69**	0.00
	ภายในกลุ่ม	296	89.46	0.30		
	รวม	299	93.72			
รวมทั้ง 5 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.18	0.01	0.72	0.53
	ภายในกลุ่ม	296	25.57	0.01		
	รวม	299	25.76			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงว่านิสิตที่มีอาชีพต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ และด้านความสนใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่มีอาชีพต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านอาชีพแตกต่างกันในคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ปรากฏผลดังตาราง 16

ตารางที่ 16 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย จำแนกตามอาชีพ

ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	$\overline{X}$	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	พนักงานองค์กรเอกชน	ประกอบอาชีพส่วนตัว	อาชีพอื่น ๆ
		2.48	2.68	2.43	2.38
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.48		0.20	-0.05	-0.10
พนักงานองค์กรเอกชน	2.68			-0.25	0.30**
ประกอบอาชีพส่วนตัว	2.43				-0.05
อาชีพอื่น ๆ	2.38				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 แสดงว่านิสิตที่มีอาชีพอื่น ๆ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตที่มีอาชีพพนักงานองค์กรเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

เหตุผลในการตัดสินใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
5. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.68	0.56	3.56**	0.01
	ภายในกลุ่ม	296	46.54	0.15		
	รวม	299	48.22			
6. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.22	0.01	0.41	0.74
	ภายในกลุ่ม	296	52.87	0.17		
	รวม	299	53.09			
3. ด้านการประกอบอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.73	0.91	4.85**	0.00
	ภายในกลุ่ม	296	55.61	0.18		
	รวม	299	58.34			
5. ด้านความสนใจของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	3	0.96	0.32	1.99	0.11
	ภายในกลุ่ม	296	47.60	0.16		
	รวม	299	48.57			
7. ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	ระหว่างกลุ่ม	3	3.68	1.22	4.03**	0.00
	ภายในกลุ่ม	296	90.04	0.30		
	รวม	299	93.72			
รวมทั้ง 5 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.58	0.19	2.29	0.07
	ภายในกลุ่ม	296	25.17	0.01		
	รวม	299	25.76			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 แสดงว่านิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7 ส่วนด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและด้านความสนใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่มีอาชีพต่างกันมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกันในคู่ใดบ้าง ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' ปรากฏผลดังตาราง 18

ตารางที่ 18 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ด้านเศรษฐกิจ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	11-15 ปี	16 ปีขึ้นไป
		2.93	2.85	2.70	2.83
ต่ำกว่า 5 ปี	2.93		-0.07	0.23*	-0.10
5-10 ปี	2.85			-0.16	-0.03
11-15 ปี	2.70				-0.13
16 ปีขึ้นไป	2.83				
ด้านการประกอบอาชีพ	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	11-15 ปี	16 ปีขึ้นไป
		3.17	3.09	2.92	2.90
ต่ำกว่า 5 ปี	3.17		0.08	0.24*	0.27
5-10 ปี	3.09			0.17	0.19
11-15 ปี	2.92				0.02
16 ปีขึ้นไป	2.90				
ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	11-15 ปี	16 ปีขึ้นไป
		2.52	2.69	2.75	2.39
ต่ำกว่า 5 ปี	2.52			-0.23	0.13
5-10 ปี	2.69			-0.06	0.30
11-15 ปี	2.75				0.36*
16 ปีขึ้นไป	2.39				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า

นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านเศรษฐกิจมากกว่านิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านการประกอบอาชีพ มากกว่านิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย มากกว่านิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5
สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย โดยเปรียบเทียบจาก ระดับชั้น วิชาเอก สภาพการเรียน คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และประสบการณ์ในการทำงาน เพื่อจะได้นำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการวางแผนการรับนิสิต การประชาสัมพันธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจของคณะสังคมศาสตร์ ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางต่อไป

ความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของนิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติ และภาคพิเศษ ในด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

2. เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ของนิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติ และ ภาคพิเศษ ใน 5 ด้าน โดยจำแนกตามระดับชั้น วิชาเอก สภาพการเรียน ค ณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพ รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ในการทำงาน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการแนะแนวการเลือกเรียนของนิสิต การวางแผนการรับนิสิต และเพื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของคณะสังคมศาสตร์ ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีต่อการคัดเลือกนิสิตเข้ามาศึกษาต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติและภาคพิเศษ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 360 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ ภาคปกติและภาคพิเศษ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 300 คน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าเรื่อง เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนี้

1. นิสิตที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน
2. นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีสภาพการเรียนต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน
4. นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน
5. นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน
6. นิสิตที่อาชีพต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน
7. นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการตลาด และการจัดการ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 300 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และแบบสอบถามมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ตามเหตุผลของนิสิต 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 43 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 4 ระดับ คือ เหตุผลมากที่สุด เหตุผลมาก เหตุผลน้อย เหตุผลน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการประมวลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For window version 10.0 (Statistical Package the Social Sciences for window version 10.0) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ทั้ง 5 ด้าน โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน S

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 - 4.00 หมายถึง ระดับเหตุผลมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับเหตุผลมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับเหตุผลน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับเหตุผลน้อยที่สุด

3. ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามตัวแปร คือ ระดับชั้น วิชาเอก สภาพการเรียน โดยใช้สถิติ t-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม คือ คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ และประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปผลได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 300 คน ส่วนใหญ่เป็นนิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 วิชาเอกการจัดการ ภาคพิเศษ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจ มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 10,000-19,999 บาท อาชีพพนักงานองค์กรเอกชน ประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี

2. เหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นิสิตส่วนใหญ่มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามสมมติฐานการค้นคว้าดังนี้

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 นิสิตที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกัน

นิสิตที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกัน

นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านเศรษฐกิจ และด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 นิสิตที่มีสภาพการเรียนต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกัน

นิสิตที่มีสภาพการเรียนต่างกันมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านความสนใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกัน

นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และด้านความสนใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งด้านเศรษฐกิจพบว่า นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะอื่น ๆ และสำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะอื่น ๆ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ ส่วนนิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากคณะวิทยาศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ ส่วนนิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านความสนใจของตนเอง พบว่า นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจ และคณะมนุษยศาสตร์ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ ส่วนนิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และคณะอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกัน

นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และด้านความสนใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการประกอบอาชีพพบว่า นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไป และรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 10,000-19,999 บาท และ 20,000-29,999 บาท มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไป มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 10,000-19,999 บาท และ 20,000-29,999 บาท ส่วนนิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไป 10,000-19,999 บาท และรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไป และ 10,000-19,000 บาท มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ส่วนนิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 20,000-29,999 บาท มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.6 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 นิสิตที่มีอาชีพต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกัน

นิสิตที่มีอาชีพต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ และด้านความสนใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่มีอาชีพอื่น ๆ และอาชีพพนักงานองค์กรเอกชน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนิสิตที่มีอาชีพอื่น ๆ มีเหตุผลในการตัดสินใจมากกว่านิสิตที่มีอาชีพพนักงานองค์กรเอกชน ส่วนนิสิตที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และนิสิตที่ประกอบอาชีพส่วนตัว มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.7 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจแตกต่างกัน

นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านเศรษฐกิจ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านความสนใจของตนเอง และด้านการประกอบอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งด้านเศรษฐกิจ พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี และนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี มีเหตุผลในการตัดสินใจมากกว่านิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี และนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี ส่วนนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี และ 16 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี และนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี ส่วนนิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี และ 5-10 ปี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปผลได้ดังนี้

1.1 ด้านเศรษฐกิจ เป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจทำให้นิสิตสาขาการตลาดและการจัดการมีโอกาสประกอบอาชีพที่ตนชอบ มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน มีอาชีพรองรับในตลาดแรงงาน ทำให้สามารถหารายได้หรือหางานทำได้ง่าย และเป็นหลักสูตรที่อยู่ในความนิยมของตลาดแรงงาน อีกทั้งหลักสูตรดังกล่าวเป็นหลักสูตรที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ทั้งนี้เพราะธุรกิจเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต ในอดีตธุรกิจตามความคิดของบุคคลทั่วไปเชื่อว่าได้ผลตอบแทนน้อยกว่าอาชีพอื่น ๆ แต่ในปัจจุบันความคิดนี้ได้เปลี่ยนไป กล่าวคือ ผู้ที่ยึดอาชีพทางด้านการบริหารธุรกิจได้ตระหนักแล้วว่าเป็นอาชีพที่ท้าทายความสามารถและให้ผลตอบแทนสูง อีกทั้งยังเป็นการเลื่อนฐานะของตนทางสังคมอีกด้วย จึงมีผู้สนใจศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจมากขึ้น ดังที่ สุพีร์ ลิ่มไทย (2524 : 2) กล่าวว่า การศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจจะทำให้ทราบถึงการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจในทัศนะต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตของตนในสังคม หลักการบริหารธุรกิจที่ดีจะส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจอยู่รอดและมีความเจริญก้าวหน้า โดยมีผลทำให้มาตรฐานการครองชีพของตนในสังคมสูงขึ้นด้วย ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษา หรือความคิดเกี่ยวกับการศึกษาอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะศึกษาสาขาที่หางานทำได้ง่าย ตลาดแรงงานต้องการ มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญต้องเป็นงานที่ตนเองชอบ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของรวิพร นีลดานุวงศ์ (2544 : 38) ได้ศึกษาเรื่อง สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า เหตุผลในด้านเศรษฐกิจเป็นเหตุผลในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสว่างจิตร์ พัชรมณีปกรณ์ (2541 : 8) ได้ศึกษาเรื่อง เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุจูงใจด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจมากเช่นเดียวกัน

1.2 ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความมุ่งมั่นในการผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกคนให้มีความรู้ดุจนักปราชญ์ และมีความประพฤติดุจผู้ทรงศีล ประสิทธิ์ประสาทความรู้ระดับสูงในสาขาต่าง ๆ ตามหลักสากล เพื่อเป็นคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกของชาติ ส่งเสริมวิจัยค้นคว้าและศึกษาหาความรู้ระดับบัณฑิตศึกษา

อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เน้นมาตรฐานเชื่อถือได้ทั้งในและต่างประเทศ และให้บริการวิชาการในด้านต่าง ๆ นอกจากนี้อาจยังมีเหตุผลอื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัยมีส่วนช่วยสร้างสรรค์ความเจริญแก่สังคม ความเป็นเลิศทางวิชาการ คณาจารย์มีความรู้ความสามารถ มีอัธยาศัยดี ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของพันโทเปรมชัย สโรบล (2542 : 65) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่า ในด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทา ศรีส่งทรัพย์ (2545 : 50) ซึ่งได้ศึกษาว่าแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนสาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม และด้านสถาบัน พบว่า ด้านสถาบันเป็นแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.3 ด้านการประกอบอาชีพ เป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต จะทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ก่อให้เกิดความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกันแนวคิดของศุภวดี บุญญวงศ์ (2528 : 20) ได้กล่าวถึงเหตุผลในการศึกษาว่าบุคคลอาจจะเลือกศึกษาด้วยความพอใจของตน ผู้ใหญ่เลือกให้ มีอาชีพโดยเหตุการณ์นำไป มีอาชีพโดยการศึกษาเล่าเรียน หรือมีความใกล้ชิดกับอาชีพนั้น ๆ นอกจากนี้ยังมีเหตุผลในการเลือกอาชีพอีก เช่น ต้องการให้เป็นที่ยอมรับนับถือ ต้องการสวัสดิการที่ดี ต้องการมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีของโรเบิร์ท ฮอพพอค (1968) ซึ่งกล่าวไว้ว่า บุคคลจะเลือกงานอาชีพที่เห็นว่าตรงกับความต้องการของตนเอง เช่น คนที่ต้องการเกียรติยศและความมีหน้าตาในสังคม ก็จะเลือกงานอาชีพที่มีลักษณะเด่นดังในสังคม มีรายได้ค่อนข้างสูง คนที่ต้องการอยู่ลำพัง สันโดษ ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับคนอื่นมากนัก ก็อาจเลือกงานอาชีพทำคนเดียวได้ ผู้ที่ต้องการความปลอดภัยสูงจะไม่เลือกอาชีพที่เสี่ยงต่อภัยอันตราย หรือผู้ที่ต้องการความรักและความห่วงใยจากครองครัว ญาติ พี่น้อง ก็ไม่เลือกงานอาชีพที่ต้องย้ายไปมาบ่อย ๆ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 64) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมากเช่นกัน และพนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ (2545 : 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี พบว่า แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.4 ด้านความสนใจของตนเอง เป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตมีความต้องการประสบความสำเร็จในการศึกษาและอาชีพ ต้องการความเจริญกว้าหน้าในชีวิต ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์ และต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมาสโลว์ (Maslow's 1594 : 80) ได้อธิบายไว้ว่าความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับและยกย่องว่าตนเองเป็นผู้มีความเก่งกล้าสามารถ มีคุณค่า

เป็นคนสำคัญหรือต้องการที่จะแสดงออกว่าตนเหนือกว่าผู้อื่นเสมอ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับการวิจัยของจิราภรณ์ ไหวดี (2541 : 89) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญโทของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในด้านความสนใจของตนเองอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับแนวคิดของปราณี รามสูต (2528 : 6) กล่าวว่า การที่นักศึกษาสนใจที่จะเลือกศึกษาต่อเป็นเพราะนักศึกษาได้มีการวางเป้าหมายในการเลือกศึกษาต่อให้กับตนเองไว้ และคนเราหากมีการวางเป้าหมายไว้มักจะมีความพยายามและให้ความสนใจกระทำกิจกรรมที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายนั้น ซึ่งคนที่สนใจอาชีพหนึ่งจะสามารถทำคะแนนได้สูงในอาชีพนั้นมากกว่าที่จะเปลี่ยนอาชีพนั้นไปยังอาชีพอื่น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับพันโทเปรมชัย สโรบล (2542 : 65) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของ นักเรียนเตรียมทหาร พบว่า ด้านความสนใจของตนเอง เป็นเหตุจูงใจในระดับมากเช่นกัน

1.5 ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย เป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตั้งอยู่ใกล้สถานที่ทำงาน ใกล้ที่พักอาศัย อยู่ในย่านธุรกิจ การเดินทางสะดวกสบาย สามารถเดินทางได้ทางรถไฟฟ้า ทางรถยนต์ และทางเรือ มีสถานที่ให้พบปะสังสรรค์ มีความร่มรื่น การจัดการเรียนการสอนนอกเวลาทำงาน ทำให้สามารถศึกษาและทำงานได้ด้วย จึงทำให้นิสิตวิชาเอกการตลาด และวิชาเอกการจัดการ ตัดสินใจมาศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ปรากฏผลดังนี้

2.1 นิสิตที่เรียนระดับชั้นต่างกัน คือ นิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 และนิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 2 มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนิสิตชั้นปีที่ 1 มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่า นิสิตชั้นปีที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตชั้นปีที่ 1 เข้ามาศึกษาเพราะความศรัทธาชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย โดยไม่สนใจมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจ ส่วนด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนิสิตชั้นปีที่ 1 มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตชั้นปีที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 มีหลักการในการพิจารณาตัดสินใจศึกษาหรือเลือกอาชีพมากกว่านิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 2 ซึ่งเหตุผลดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีคุณลักษณะ ของ Crites วิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ ของตนเอง รู้จักลักษณะและข้อกำหนดของงานอาชีพ แล้วเลือกงานอาชีพหรือสาขาวิชาเรียนที่มีข้อกำหนดตรงตามคุณลักษณะของตน ทฤษฎีคุณลักษณะนี้มีพื้นและแนวความเชื่อในเรื่องจิตวิทยา ความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ สติปัญญา

ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกลักษณะ ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนา ณ สงขลา (2535 : 48-49) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้ พบว่า แนวทางการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนในการรู้จักตนเองว่าจะต้องมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับเป้าหมายที่จะประกอบอาชีพในอนาคต และบุคลิกลักษณะส่วนตัว ซึ่งได้แก่สติปัญญา ความถนัด ความสนใจ ส่วนด้านเศรษฐกิจ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย นิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 1 และนิสิตระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 2 มีเหตุผลในการตัดสินใจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิต ทั้ง 2 ระดับชั้น ไม่ให้ความสำคัญด้านเศรษฐกิจ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกัน คือ วิชาเอกการตลาด และวิชาเอกการจัดการ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตวิชาเอกการตลาด และนิสิตวิชาเอกการจัดการ ต่างก็มีความต้องการที่จะศึกษาต่อเหมือนกัน หลักสูตรที่เลือกเรียนเดียวกันถึงแม้ว่านิสิตบางคนจะไม่ได้รับการศึกษาทางพื้นฐานที่เหมือนกันก็ตาม แต่มีความสนใจเป้าหมายในอนาคตเช่นเดียวกัน จึงมีความสนใจและต้องการมีความรู้และทักษะทางวิชาชีพ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ หรือพัฒนาอาชีพที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จากพื้นฐานความต้องการและความรู้สึกนึกคิดคล้ายคลึงกัน เมื่อเรียนในสถาบันเดียวกัน ในหลักสูตรเดียวกัน ได้รับการถ่ายทอดความรู้จากคณาจารย์ในลักษณะเดียวกัน อยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน ย่อมทำให้นิสิตเหล่านี้เกิดความคิดในแนวเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) ที่กล่าวว่าคนหนุ่มคนสาวเข้ามาศึกษา เพราะต้องการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอาชีพ และด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานที่ตนเองชอบ ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น และนิสิตวิชาเอกการตลาด และวิชาเอกการจัดการ ก็เป็นคนหนุ่มคนสาวเช่นเดียวกันจึงมีความต้องการไม่แตกต่างกัน

2.3 นิสิตที่มีสภาพการเรียนแตกต่างกัน คือ ภาคปกติ และภาคพิเศษ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียยงของมหาวิทยาลัย และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านความสนใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ไม่ว่านิสิตจะเรียนสภาพใดก็ตามย่อมต้องการความรู้ ความสามารถสูงสุด ตามกำลังความสามารถที่ตนเองจะศึกษาได้ ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรได้มีการปรับปรุงให้ทันสมัย ทั้งวิชาการทางทฤษฎี และในทางปฏิบัติทำให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งนิสิตที่สำเร็จการศึกษาเป็น

มหาบัณฑิตที่มีคุณธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม เพราะนิสิตบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพเฉพาะตัว มีความคล่องแคล่ว มีความกระตือรือร้น ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา สนใจและติดตามข่าวสาร มีความรอบรู้ทันเหตุการณ์ของโลกธุรกิจอยู่ตลอดเวลา จึงสามารถนำความรู้ทางบริหารธุรกิจที่ได้ศึกษามานำตนเองก้าวไปสู่ระดับผู้บริหารได้อย่างรวดเร็ว ทั้งยังสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับมาเปิดธุรกิจส่วนตัวได้

2.4 นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะต่างกัน คือ คณะมนุษยศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอื่น ๆ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและด้านความสนใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งด้านเศรษฐกิจ นิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะอื่น ๆ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะอื่น ๆ เห็นว่า เรื่องเศรษฐกิจเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นที่สุดต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ดังนั้น จึงสนใจที่จะศึกษาหลักสูตรบริการธุรกิจเพื่อที่จะได้หางานทำได้ง่าย ส่วนด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย นิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์ จะศึกษาวิชาใดก็ตามจะต้องศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นกระบวนการและผลการศึกษาสามารถพิสูจน์และตรวจสอบได้อย่างชัดเจน (สงัด อุทรานันท์. 2530 : 5) ดังนั้น จึงเห็นว่าชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะเป็นหลักประกันถึงคุณภาพของคน ทำให้ผู้ที่ได้เข้ามาศึกษาเกิดความภาคภูมิใจที่สำเร็จการศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และเป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ และยังเปิดสอนหลักสูตรตามที่ตลาดแรงงานต้องการ ส่วนด้านความสนใจของตนเอง นิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจมีความต้องการจะประสบความสำเร็จในอาชีพ ต้องการความเจริญก้าวหน้าในชีวิต เพื่อเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของวงศ์ตระกูล สนใจความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาในหลักสูตร และที่สำคัญต้องการขยายโลกทัศน์ของตนเองทางด้านบริหารธุรกิจ

2.5 นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และด้านความสนใจของตนเอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ส่วนด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งด้านการประกอบอาชีพ นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 30,000 บาทขึ้นไป มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 10,000-19,999 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อนิสิตจบการศึกษาแล้ว จะได้นำความรู้ความสามารถที่ได้ศึกษามาประกอบอาชีพที่ตนเองชอบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

เพื่อการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงาน ทำให้มีรายได้สูงขึ้นกว่าเดิมที่เป็นอยู่ ส่วนด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย นิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 30,000 บาทขึ้นไป มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่มีรายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน 20,000-29,999 บาท ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตที่มีรายได้สูงซึ่งจะเป็นพนักงานองค์กรเอกชน มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดี ไม่มีความเดือดร้อนเรื่องค่าใช้จ่าย จึงเห็นว่าความสะดวกสบายในการเดินทางมาศึกษาเล่าเรียนเป็นเรื่องสำคัญ ถ้ามหาวิทยาลัยอยู่ใกล้สถานที่ทำงาน หรืออยู่ใกล้ที่พักอาศัยทำให้ประหยัดเวลาในการเดินทาง มีเวลาศึกษาเล่าเรียนได้อย่างเต็มความสามารถ พร้อมที่จะทำกิจกรรมการเรียนการสอนกับเพื่อน ๆ ได้ตลอดเวลา

2.6 นิสิตที่มีอาชีพต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกันสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ และด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญเช่นกัน ส่วนด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งนิสิตที่มีอาชีพอื่น ๆ มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตที่มีอาชีพอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักศึกษา มีความมุ่งหวังที่จะศึกษาอย่างมีความสุขไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยจากการเดินทาง เนื่องจากในปัจจุบันการเดินทางในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการเดินทางที่ต้องใช้เวลาเป็นจำนวนมาก ยิ่งถนนที่เป็นสายสำคัญและอยู่ในย่านธุรกิจแล้ว จะทำให้การจราจรติดขัดถึงแม้ว่าการเดินทางมามหาวิทยาลัยจะใช้เส้นทางได้หลายทางก็ตาม แต่การแก้ไขปัญหาการจราจรติดขัดในเขตกรุงเทพมหานครยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร จึงทำให้เสียเวลาในการเดินทาง เสียอารมณ์ ดังนั้น นิสิตจึงเห็นว่าทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยมีความสำคัญอย่างยิ่ง ถ้ามหาวิทยาลัยอยู่ใกล้ที่พักอาศัยแล้วจะสามารถเดินทางมาศึกษาด้วยความรวดเร็ว สะดวกสบาย ทำให้สุขภาพจิตดี สามารถเล่าเรียนได้อย่างเต็มที่

2.7 นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาโดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน ส่วนด้านเศรษฐกิจ ด้านการประกอบอาชีพ และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ด้านเศรษฐกิจ และด้านการประกอบอาชีพ นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี ส่วนด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป มีเหตุผลในการตัดสินใจศึกษามากกว่านิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูงก็จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่การงานสูงขึ้น มีภาระหน้าที่ความรับผิดชอบมากขึ้น ทำให้ไม่มีเวลา ดังนั้น นิสิตจะต้องขวานขวายหาความรู้ให้มากที่สุดตามกำลังความสามารถ เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ ผู้วิจัยขอเสนอว่า กระบวนการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ควรจะสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันโดยเน้นทางวิชาชีพ ที่ทำให้นิสิตมีโอกาสประกอบอาชีพที่ตนชอบ มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

2. ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยขอเสนอว่า คณาจารย์จะต้องทุ่มเทและสละเวลาดูแลเอาใจใส่นิสิต ศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ มาพัฒนาการเรียนการสอน และเปิดสอนหลักสูตรใหม่ ๆ ที่ตลาดแรงงานต้องการ

3. ด้านการประกอบอาชีพ ผู้วิจัยขอเสนอว่า ภาควิชาบริหารธุรกิจควรกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นให้นิสิตมีประสบการณ์โดยการฝึกปฏิบัติงานมากขึ้น เพื่อช่วยให้นิสิตมีเป้าหมายในการประกอบอาชีพ และประสบผลสำเร็จในการประกอบอาชีพนั้น

4. ด้านความสนใจของตนเอง ผู้วิจัยขอเสนอว่า อาจารย์ผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของนิสิต โดยคำนึงว่าเนื้อหาวิชานั้น นิสิตสามารถนำประสบการณ์ไปใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ควรเปิดโลกทัศน์โดยการให้นิสิตได้เดินทางไปศึกษาดูงานอยู่เป็นประจำ

5. ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยขอเสนอว่า ควรจะจัดหาสถานที่ที่มีความร่มรื่นสำหรับนิสิตเพื่อให้นิสิตได้พบปะสังสรรค์แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์นอกเหนือจากชั้นเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในเรื่องการติดตามผล นิสิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความต้องการก่อนเข้ามาศึกษา กับประโยชน์หรือความรู้ที่ได้รับหลังสำเร็จการศึกษาว่าตรงกับความต้องการหรือไม่

2. ควรศึกษาปัญหาอุปสรรค และความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรบริการธุรกิจมหาบัณฑิต ทั้งสาขาการตลาด และสาขาการจัดการ ของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ ในด้านต่าง ๆ

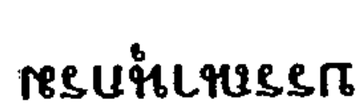

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2538), **จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและ** จิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กิติตยัคคานนท์, นายแพทย์ (2533), **นักบริหารสมัยใหม่ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ :** สำนักพิมพ์ บัตเตอร์พาย.

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2524, ธันวาคม –2525, มกราคม), **"ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและทางเลือก,"** *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 16 (2) :17-29.

จิราภรณ์ ไหวดี. (2541), **แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544), **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.** พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิต.

เชาว์ โรจน์แสง. (2525), **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับธุรกิจ หน่วยที่1.** เอกสารการสอนชุดความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารหน่วยที่ 1-7 สาขาวิชาวิทยาการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2528), **จิตวิทยาสังคม.** อัดสำเนา.

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526, ตุลาคม-ธันวาคม), **"เรียนเพื่ออะไร,"** *วิทยาจารย์*. 81 (1-4) : 32.

ทัศนา ณ สงขลา. (2535), **ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรมของผู้ปกครองและนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้.** วิทยานิพนธ์ คอ.ม. (การบริหารอาชีวศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. อัดสำเนา.

ธนดี โสภณศิริ. (2528, กุมภาพันธ์), **"การบริหารธุรกิจภายใต้ความผันผวนทางเศรษฐกิจและการเงิน,"** *ผู้จัดการ*. 2 (18) : 95.

ธิดารัตน์ บุญนุช. (2527),**"การวางแผนอาชีพ : การวางแผนชีวิต. จุฬาลงกรณ์**, 12 (4) :159-168.

นิยม สารรัตน์. (2524), **การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนในโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนในโปรแกรมศิลปภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9.** วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.

นันทา ศรีส่งทรัยพ์. (2545), **แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

ปฐม นิคมานนท์. (2528), **การศึกษานอกโรงเรียน.** กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.

ประหยัด ทองมาก. (2522-2523), **"ทฤษฎีว่าด้วยการเลือกอาชีพ"** แนะแนว.14(16) : 14-18.

เปรมชัย สโรบล. (2542), **เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร.** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

พรศรี สุขสวัส. (2530), **เหตุผลในการเลือกเรียนวิชาเอก บรรณารักษ์ศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐและวิทยาลัยครู.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544), **จิตวิทยาการศึกษา,** กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ธนธัชการพิมพ์ จำกัด.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543), **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์** (ฉบับปรับปรุงใหม่). พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พนิดา ไพโรจน์เพชรายุทธ. (2545), **แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี.** สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กองแผนงาน ฝ่ายแผนและพัฒนา. (2542), **แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พ.ศ. 2540-2554).** ฉบับย่อ. กรุงเทพฯ.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2544), **วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** กรุงเทพฯ : สันติศิริการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะสังคมศาสตร์. (2544-2545), **คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา.** กรุงเทพฯ.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะสังคมศาสตร์, ภาควิชาบริหารธุรกิจ. (2545), **ประวัติความเป็นมาของภาควิชาบริหารธุรกิจ.** (ออนไลน์). แหล่งที่มา http://www.swu.ac.th/soc/dba/ วันที่สืบค้น 6 พฤศจิกายน 2545.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สังคมศาสตร์. (2545), **คู่มือนิสิตระดับปริญญาตรี.** กรุงเทพฯ.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กองบริการการศึกษา (2545), **สรุปจำนวนนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** กรุงเทพฯ.

รังรอง สีทองดี. (2535), **แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ.** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

รวิพร นีลดานุวงศ์. (2544), **สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.** สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

วิจิตร เฟื่องฟูตระกูล. (2545), **เหตุผลในการตัดสินใจเรียนกลุ่มวิชาการเลขานุการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร.** สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

วิจิตร ศรีสอ้าน. (2525), **"ปรัชญาและเป้าหมายของการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา,"** เอกสารประกอบการสัมมนาคณาจารย์ครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อัดสำเนา.

ศุภวดี บุญญวงศ์. (2528), **เอกสารคำสอนวิชาอาชีพศึกษา.** สงขลา : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

สงัด อุทรานันท์. (2530), **ทฤษฎีหลักสูตร.** กรุงเทพฯ : มิตรสยาม.

สมชัย เจนจตุรงค์. (2542), **แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตรุงเทพมหานคร.** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

สว่างจิตร์ พัชรมณีปกรณ์. (2541), **เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2544), **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9** (พ.ศ. 2545 – 2549).

สุพีร์ ลิ่มไทย. (2524), **หลักการบริหารธุรกิจ.** กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2533), **จิตวิทยาการเรียนรู้วัยผู้ใหญ่**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุขนิตย์ จันทร์ตรี. (2544), **แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท ระบบพิเศษของนิสิตศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.** วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. อัดสำเนา.

เสน่ห์ จามริก. (2532), **การเมืองกับการศึกษาของไทย**. โครงการพัฒนาสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวกับการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อัมพร ณ สงขลา. (2539), **ปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ปริญญานิพนธ์** กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

อุทัย หิริญโต. (2525), **เทคนิคการบริหาร**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

อุไรวรรณ โพธิ์เวชเทวัญ. (2539), **สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถานบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา

เอนกกุล กรีแสง. (2526), **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. พิษณุโลก. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

Crites, J.O. (1969), **Vocational Psychology**. New York : McGraw-Hill, Inc.

Fulbringt. (2003), **Selcting a university / study in the US.** http://www.fulbright.org.nz/studyus/selectuni.html. July 30, 2003.

Herzberg, F. (1959), **Motivation to Work**. New York : John Willey and Sone.

Hoppock, Robert. (1968). **Occupational Information.** New York : McGraw-Hill Book Co.

Maslow, A H. (1954), **Motivation and Personality in the Classroom**. New York : Harper & Brothers.

McClelland, David C. (1961), **The Achieving Society.** Princeton, N.J. : Van Nostrand.

Morgan, Clefford and Richard A. King. (1966), **Introduction to Psychology**. New York : Mcgraw-Hill Book Co.

Murdoch, Joshep S. (1969, December) **"The Influence of Selected Factors on the Vocational Choices of Vacation Agricultural Students in Louisiana."** Dissertation Abstracts International.

Rosenberg, M. and E. Peter. (1970), **Occupation and Value.** Illinois : The Free Pres.

ภาคผนวก ก

นิสิตที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากคณะอื่น ๆ และมีอาชีพอื่น ๆ

นิสิตสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากคณะอื่น ๆ ที่เป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย โดยนิสิตได้ตอบแบบสอบถามตามลำดับความถี่ดังนี้

1. คณะศิลปกรรมศาสตร์	จำนวน 12 คน
2. คณะบัญชี	จำนวน 10 คน
3. คณะนิเทศศาสตร์	จำนวน 7 คน
4. คณะเศรษฐศาสตร์	จำนวน 7 คน
5. คณะสังคมศาสตร์	จำนวน 7 คน
6. คณะศึกษาศาสตร์	จำนวน 6 คน
7. คณะเภสัชศาสตร์	จำนวน 4 คน
8. คณะรัฐศาสตร์	จำนวน 4 คน
9. คณะนิติศาสตร์	จำนวน 3 คน
10. คณะวิทยาการจัดการ	จำนวน 2 คน
11. คณะสถาปัตยกรรม	จำนวน 2 คน
12. คณะพยาบาลศาสตร์	จำนวน 2 คน
13. คณะอักษรศาสตร์	จำนวน 1 คน
14. คณะพลศึกษา	จำนวน 1 คน
15. คณะเทคโนโลยีทางการเกษตร	จำนวน 1 คน
16. คณะอุตสาหกรรมศาสตร์	จำนวน 1 คน
17. คณะวนศาสตร์	จำนวน 1 คน
18. ศูนย์ฝึกพาณิชย์นารี	จำนวน 1 คน
19. Communication Art	จำนวน 1 คน
รวม	73 คน

นิสิตที่มีอาชีพอื่น ๆ ที่เป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาด้านเศรษฐกิจ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย โดยนิสิตได้ตอบแบบสอบถามดังต่อไปนี้

1. นิสิต	จำนวน 30 คน
2. รับจ้าง	จำนวน 4 คน
3. พนักงานธนาคาร	จำนวน 1 คน
4. ที่ปรึกษา	จำนวน 1 คน
รวม	36 คน

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ ดร. ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล	อาจารย์ประจำภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย	หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ	อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1: แบบสำรวจข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

คำชี้แจง: แบบสอบถามส่วนนี้ถามข้อมูลส่วนตัวของท่าน เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. ระดับชั้น
   - ☐ 1.1 ปริญญาโทชั้นปีที่ 1
   - ☐ 1.2 ปริญญาโทชั้นปีที่ 2

2. วิชาเอก
   - ☐ 2.1 การตลาด
   - ☐ 2.2 การจัดการ

3. สภาพการเรียน
   - ☐ 3.1 ภาคปกติ
   - ☐ 3.2 ภาคพิเศษ

4. คณะที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี
   - ☐ 4.1 มนุษยศาสตร์
   - ☐ 4.2 บริหารธุรกิจ
   - ☐ 4.3 วิทยาศาสตร์
   - ☐ 4.4 วิศวกรรมศาสตร์
   - ☐ 4.5 อื่น ๆ (ระบุ.....)

5. รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือน
   - ☐ 5.1 ต่ำกว่า 10,000 บาท
   - ☐ 5.2 10,000-19,999 บาท
   - ☐ 5.3 20,000-29,999 บาท
   - ☐ 5.4 30,000 บาทขึ้นไป

6. อาชีพ
   - ☐ 6.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
   - ☐ 6.2 พนักงานองค์กรเอกชน
   - ☐ 6.3 ประกอบอาชีพส่วนตัว
   - ☐ 6.4 อาชีพอื่น (ระบุ.....)

7. ประสบการณ์ในการทำงาน
   - ☐ 7.1 ต่ำกว่า 5 ปี
   - ☐ 7.2 5 – 10 ปี
   - ☐ 7.3 11 – 15 ปี
   - ☐ 7.4 16 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2: แบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง: โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้วพิจารณาข้อความแต่ละข้อเป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับเหตุผลในการตัดสินใจของท่านเพียงระดับเดียว ดังนี้

ช่องเลข 4 หมายถึง ระดับเหตุผลมากที่สุด
ช่องเลข 3 หมายถึง ระดับเหตุผลมาก
ช่องเลข 2 หมายถึง ระดับเหตุผลน้อย
ช่องเลข 1 หมายถึง ระดับเหตุผลน้อยที่สุด

ข้อที่	เหตุผลในการตัดสินใจศึกษา	ระดับของเหตุผลในการตัดสินใจ			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านเศรษฐกิจ				
1.	มีโอกาสประกอบอาชีพที่ตนชอบ				
2.	มีโอกาสก้าวหน้าในอาชีพ				
3.	สามารถหารายได้พิเศษเมื่อสำเร็จการศึกษา				
4.	สามารถประกอบอาชีพระหว่างเรียน				
5.	ค่าใช้จ่ายในการเรียนโดยรวมไม่สูงมากนัก				
6.	มีโอกาสประกอบอาชีพอิสระที่ทำให้มีรายได้สูง				
7.	หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน				
8.	เมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ปรับวุฒิทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น				
	ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย				
9.	เข้ามาศึกษาเพราะมีความศรัทธาในชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย				
10.	มหาวิทยาลัยมีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ความเจริญแก่สังคม				
11.	เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ				
12.	มหาวิทยาลัยเปิดสอนหลักสูตรที่ผู้เรียนมีความต้องการ				

ข้อที่	เหตุผลในการตัดสินใจศึกษา	ระดับของเหตุผลในการตัดสินใจ			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย (ต่อ)				
13.	ความรู้ความสามารถของคณาจารย์				
14.	เคยได้รับรู้เกี่ยวกับระบบการทำงานของคณาจารย์ว่ามีประสิทธิภาพ				
15.	บุคลิกภาพคณาจารย์น่าศรัทธา				
16.	คณาจารย์มีอัธยาศัยดี				
17.	มีความคุ้นเคยกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้มาก่อน				
18.	ความมีชื่อเสียงของประธานกรรมการบริหารหลักสูตร				
	ด้านการประกอบอาชีพ				
19.	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน				
20.	เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ				
21.	เพื่อเลื่อนตำแหน่งในหน้าที่การงาน				
22.	เพื่อความก้าวหน้าและความมั่นคงในวิชาชีพ				
23.	ต้องการเปลี่ยน อาชีพใหม่เมื่อจบการศึกษา				
24.	เมื่อจบการศึกษาแล้วจะทำให้เป็นคนสำคัญขององค์กร				
25.	มีอำนาจต่อรองกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงานอยู่				
	ด้านความสนใจของตนเอง				
26.	ต้องการความเจริญก้าวหน้าในชีวิต				
27.	ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์จากชั้นเรียน				
28.	ต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น				
29.	ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน				
30.	ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของสังคมที่นิสิตอาศัยอยู่				
31.	เพื่อเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของวงศ์ตระกูล				
32.	เมื่อจบการศึกษาแล้ว สามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้หลายสถาบัน				
33.	นำความรู้ไปถ่ายทอดให้แก่ผู้สนใจเรียนทางด้านบริหารธุรกิจ				

ข้อที่	เหตุผลในการตัดสินใจศึกษา	ระดับของเหตุผลในการตัดสินใจ			
		มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านความสนใจของตนเอง (ต่อ)				
34.	วิชาที่เรียนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน				
35.	ขยายโลกทัศน์ของตนเองทางด้านบริหารธุรกิจ				
36.	สนใจความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต				
	ด้านทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย				
37.	มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้สถานที่ทำงาน				
38.	มหาวิทยาลัยอยู่ใกล้ที่พักอาศัย				
39.	มหาวิทยาลัยอยู่ในย่านธุรกิจ				
40.	การเดินทางสะดวกสบาย				
41.	มีสถานที่ให้นิสิตพบปะสังสรรค์				
42.	มีบริเวณที่จอดรถเพียงพอ				
43.	บรรยากาศของมหาวิทยาลัยมีความร่มรื่น				

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/ 3669 **วันที่** 5 เมษายน 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวอัมพิกา หล่อหลอม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล อาจารย์ณัฐยา ประดิษฐสุวรรณ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ให้ นางสาวอัมพิกา หล่อหลอม และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาภรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/4274 วันที่ 14 พฤษภาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวอัมพิกา หล่อหลอม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 - 2 สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการจัดการ จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอัมพิกา หล่อหลอม ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาภรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ทม 1012/๔๔๖๕ **วันที่** ๑๔ พฤษภาคม 2546

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวอัมพิกา หล่อหลอม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "เหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 - 2 สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาการจัดการ จำนวน 300 คน ทำแบบทดสอบเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอัมพิกา หล่อหลอม ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาภรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางสาวอัมพิกา หล่อหลอม
ภูมิลำเนาเกิด	จังหวัดสุโขทัย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 6/75 หมู่ที่ 13 แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ระดับ 6 กองวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 114 ถนนสุขุมวิท ซอย 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	ระดับปริญญาบัณฑิต ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2543	Certificate in Japanese Language Asia University ประเทศญี่ปุ่น
พ.ศ. 2546	ระดับปริญญามหาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ